Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 125 718 van 17 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X - X- X - X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 januari 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen H.S. en R.S. en hun advocaat P. GODELAINE, die tevens de verzoekende partijen L.S. en M.M. vertegenwoordigt, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker, H.S., luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***
U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine.
*U woonde samen met uw vrouw, **L.S. (O.V. X)**, uw zoon, **R.S. (O.V. X)**, en uw schoondochter, **M.M. (O.V. X)**, in Erevan.*
U werkte sinds 1996 als docent Europese literatuur aan de Staatsuniversiteit van Erevan.
U bent politiek actief sinds 1999.
U was geen lid van een politieke partij, maar u had wel persoonlijke banden met heel wat prominente figuren van de oppositiepartij HHSh (= 'Armenian National Movement'). Zo was u heel nauw bevriend met A.Z. en had u ook een goede band met L.T.P. en H.B..

Op 27 oktober 1999 kwam u voor het eerst in aanraking met de autoriteiten. U en A.Z. werden samen opgepakt door de Armeense Nationale Veiligheidsdienst ('SNB') naar aanleiding van een aanslag op het Armeense parlement. Nadien werd u nog verschillende keren opgepakt en ondervraagd door de SNB. Naar aanleiding van deze gebeurtenissen begon u zich politiek te engageren.
Onder het pseudoniem 'M.M.' (M.M.) schreef u politiek gekleurde artikels voor verschillende oppositiekranten zoals 'Chorrord Ishkhanutyun' (Vierde Macht), 'Aravot' (Morgen), 'Haykakan Zhamanak' (Armeense Tijd) en '168 Zham' (168 Uren). U bleef artikels publiceren tot aan uw vertrek uit Armenië in 2010.
In 2003 werd u tijdens de presidentsverkiezingen door L.T.P. aangesteld als voorzitter van het kiesbureau van de wijk Erebuni in Erevan.
Toen aanhangers van de regeringspartij fraude wilden plegen bij de tweede stemronde op 5 maart 2003 brak er geweld uit in het kiesbureau. U werd ernstig toegetakeld en moest vervolgens met verwondingen naar het ziekenhuis worden afgevoerd.
Op 27 november 2005 werd er een grondwettelijk referendum georganiseerd in Armenië.
U overlegde samen met de top van de HHSh over de campagnestrategie van de oppositie in de aanloop naar het referendum.
U gebruikte uw positie als professor aan de Staatsuniversiteit van Erevan om de studenten toe te spreken en om campagnemateriaal te verspreiden.
Uw zoon, R.S., was student aan de medische faculteit en lid van de jongerenbeweging van de HHSh. Samen met zijn neef, L.T., was hij erg actief in het organiseren van manifestaties en debatten onder de studenten.
Op 7 augustus 2005 werden u en uw zoon gearresteerd door de SNB. Jullie werden beschuldigd van fraude en corruptie bij de toekenning van een gesubsidieerde studiebeurs die uw zoon had verkregen om in de VSA te gaan studeren.
U beweert dat de SNB u en uw zoon viseerde omwille van jullie politiek activisme aan de universiteit. Jullie bleven vier maanden in voorarrest.
A.A., een medewerker van de SNB, vertelde u dat een deal voor strafvermindering mogelijk was indien u 60.000 dollar smeergeld zou betalen. U ging akkoord en betaalde een voorschot van 10.000 dollar.
Op 9 december 2005 werden u en uw zoon veroordeeld door de Rechtbank van Eerste Aanleg. Jullie kregen een geldboete, maar geen gevangenisstraf.
Na uw vrijlating werden jullie echter verder afgeperst door A.A.. Hij eiste plots veel meer geld: 150.000 dollar, een bedrag dat jullie niet konden betalen.
Vanaf 2006 werden u en uw zoon geregeld opgepakt door de SNB en bedreigd om jullie schuld af te lossen.
In 2008 werden er presidentsverkiezingen gehouden in Armenië. U hielp mee om de kiesverrichtingen van de oppositie te organiseren in de wijk Erebuni.
Op 1 maart 2008 was u op het Operaplein in Erevan, waar een betoging van de oppositie plaatsvond. In de namiddag, nog voor de kopstukken van de oppositie arriveerden om toespraken te geven, sprak u zelf een deel van de verzamelde menigte toe.
In de avond begonnen de ordediensten geweld te gebruiken om de manifestanten te verdrijven.
In het tumult raakte u ernstig gewond. U moest met een gebroken arm en met nierproblemen naar het ziekenhuis worden afgevoerd.
Uw zoon werd die avond gearresteerd en meegenomen naar het kantoor van de SNB. Tijdens zijn ondervraging werd hij mishandeld en vervolgens uit het raam van de derde verdieping naar beneden gegooid. Bij de val werd zijn been verbrijzeld. Uw zoon lag enkele dagen in een coma in het ziekenhuis.
In mei 2008 werd K.M., uw vriend en medeprofessor aan de Staatsuniversiteit van Erevan, opgepakt door de SNB. Net zoals u was hij politiek actief. Net zoals u werd hij omwille van zijn activisme geviseerd en veroordeeld voor corruptie.
Op 17 september 2008 werd uw neef, L.T., doodgeschoten in de Ser-Tach wijk in Erevan. De politie opende een onderzoek, zonder dat dit echter resultaten opleverde.
U vermoedt dat iemand het op uw zoon gemunt had, maar dat L.T., die erg op uw zoon leek, hiervan het slachtoffer werd.
Jullie problemen met A.A. bleven voortduren.
Jullie werden verder afgeperst en zagen zich verplicht om jullie bezittingen te verkopen om de schulden af te lossen.
In november 2009 verkochten jullie het appartement van uw zoon en in april 2010 verkocht u ook uw eigen appartement.
Op 6 december 2010 werden u en uw vrouw in jullie auto beschoten door onbekenden.
Hierop besloot u om zelf ook onder te duiken.
In de periode van december 2010 tot april 2011 leefden u en uw vrouw ondergedoken bij uw schoonbroer in de stad Baghratashen.

Op 9 december 2010 probeerden jullie om via Turkije naar Europa te reizen. Dit lukte niet en op 16 december 2010 waren jullie terug in Armenië.
Via tussenpersonen kon u uiteindelijk de nodige documenten verkrijgen om naar Europa te reizen.
Op 6 april 2011 vertrok u een tweede keer uit Armenië. U en uw vrouw reisden met de auto naar Tbilisi, waar jullie het vliegtuig namen naar Griekenland.
U weet niet met welk visum u reisde, gezien de smokkelaar jullie documenten bijhield.
Op 7 april 2011 kwam u aan in Athene. Op 11 april 2011 reisde u met het vliegtuig door naar Brussel. Op 18 april 2011 vroegen u en uw vrouw asiel in België.
Uw zoon en uw schoondochter leefden intussen ondergedoken bij vrienden in de stad Kapan in Armenië.
Op 25 maart 2011 vertrok uw zoon uit Armenië. Hij verbleef eerst een tijd in de VSA, voor hij naar België reisde.
Op 24 oktober 2011 vroeg uw zoon asiel in België.
Uw schoondochter vertrok op 29 december 2011 uit Armenië en vroeg op 16 januari 2012 asiel in België.
*In het kader van onderhavige aanvraag en die van uw zoon, **R.S. (O.V. 6.903.136)**, werden een groot aantal documenten overlegd. Het betreft paspoorten, diploma's, gerechtelijke en medische stukken, documenten in verband met onroerende goederen en getuigenissen en artikels van politieke opposanten.*
B. Motivering
U verklaart dat u vanaf 1999 tot aan uw vertrek uit Armenië in 2010 politiek actief bent geweest voor de oppositie.
Ook uw zoon zou politiek actief zijn geweest.
Omwille van jullie politieke activiteiten zouden jullie vervolgd zijn geweest door de overheid. In 2003 werd u als voorzitter van een kiesbureau hard toegetakeld door de ordediensten (CGVS I, p. 11).
In 2005 werden u en uw zoon opgepakt door de SNB omwille van jullie politieke activiteiten op de universiteit, waarna jullie valselijk werden beschuldigd en veroordeeld voor corruptie (CGVS I, p. 12-14; CGVS II, p. 5-8; CGVS zoon I, p. 19-21; CGVS zoon II, p.5-7).
Bij de protesten op 1 maart 2008 werd u mishandeld door de ordediensten, waarbij u een gebroken arm opliep. Ook uw zoon werd die dag aangehouden en ernstig mishandeld (CGVS II, p. 9-10; CGVS zoon I, p. 22-23). Uw neef, L.T., werd op 17 september 2008 vermoord door onbekenden (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS zoon I, p. 17-18).
Ook na 2008 bleven jullie problemen voortduren. A.A., een medewerker van de SNB die in 2005 het onderzoek naar de corruptieaffaire had geleid, bleef jullie afpersen. Jullie moesten al jullie eigendommen (uw auto, uw huis, het huis van uw zoon, etc.) afstaan of verkopen om jullie schulden af te lossen (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS II, p. 9; CGVS zoon I, p. 16-17; CGVS zoon II, p. 10). Op 6 december 2010 werd er door onbekenden een aanslag gepleegd op het leven van u en uw vrouw (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS vrouw, p. 10).
Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas.
Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u een uitgesproken politiek profiel zou hebben gehad in Armenië.
Hoewel u nooit officieel lid werd van de oppositiepartij HHSh, werkte u wel samen met de leiding van de partij om politieke activiteiten te coördineren.
U verklaart dat u nauwe connecties zou hebben gehad met verschillende leiders van de HHSh; A.Z. (voormalig voorzitter van HHSh tot 2010), H.B. (voormalig eerste minister voor de HHSh in de jaren 90), L.T.P. (ex-president van Armenië en momenteel leider van de overkoepelde oppositiebeweging HAK).
U had ook persoonlijke contacten met enkele andere leiders van de huidige Armeense oppositie, zoals A.M. (huidige voorzitter van de HHSh) en L.Z. (huidig politiek coördinator van HAK) (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS I, p. 9-10, 13; CGVS II, p. 5; CGVS III, p. 3-6; CGVS zoon I, p. 7; CGVS zoon II, p. 3-5). Verder was u ook actief tijdens verkiezingsperiodes.
Bij de verkiezingen in 2003 was u voorzitter van een stembureau in de wijk Erebuni in Erevan.
In 2005, toen de regering een referendum over de grondwet uitschreef, organiseerde u samen met uw zoon protestacties aan de Staatsuniversiteit in Erevan. U stelt dat u gezien werd als 'leider van de oppositie aan de universiteit'.
U was ook van plan om samen met A.Z. een grote betoging tegen het referendum te organiseren (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS I, p. 12-13; CGVS II, p. 8).
Bij presidentsverkiezingen van 2008 hielp u bij de kiesverrichtingen van de wijk Erebuni. U had geen formele functie, maar u 'controleerde 99.9% van de werkzaamheden van het [lokale] partijbureau'.
Op 1 maart 2008, tijdens de protesten tegen de uitslag van de presidentsverkiezingen, hield u een toespraak voor de verzamelde menigte op het Operaplein in Erevan (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS II, p. 9-10).

De geloofwaardigheid van het uitgesproken politieke profiel dat u zichzelf toemeet en de problemen die u daardoor zou gekend hebben, wordt echter volledig ondermijnd door objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. 'COI Case ARM2013-024' als bijlage).
In het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag nam CEDOCA, de researchdienst van het Commissariaat-generaal, contact op met dhr. A.M., de huidige voorzitter van de HHSh.
Aanvankelijk had CEDOCA zeer goede contacten met K.K., voormalig vice-voorzitter van de HHSh. Toen hij vanaf de zomer van 2010 het voorzitterschap van de HHSh waarnam, stemde A.M. ermee in om de goede samenwerking met CEDOCA voort te zetten. De heer A.M. wordt sindsdien als een gezaghebbende en zeer betrouwbare bron beschouwd door CEDOCA.
Aangezien uit uw verklaringen moet blijken dat u nauwe contacten had met leidinggevende figuren van de HHSh vroeg CEDOCA aan de heer A.M. of men u kende binnen de partij.
Het antwoord van dhr. A.M. was formeel: u bent niet bekend bij de partijtop van de HHSh.
A.M. voegde hier aan toe dat hij ter verificatie nog persoonlijk navraag had gedaan bij L.Z. en H.B., twee andere topfiguren binnen de oppositie die u volgens uw verklaringen ook persoonlijk zou hebben gekend.
Nog volgens de heer A.M. zouden beiden echter hebben verklaard dat u niet bekend bent bij de leiding van de partij.
Om uw band met de hiervoor vermelde H.B. alsnog te staven, legde u een document over (document 53: groene map). Het betreft een gekopieerde tekst uit een conversatie op de sociale netwerksite Facebook.
Welnu, afgezien van het feit dat de door u overlegde documenten in verband met deze conversatie (screenshot) kopieën zijn, die makkelijk kunnen gemanipuleerd worden mits enig knip- en plakwerk, moet worden opgemerkt dat uit de documenten niet eens ondubbelzinnig kan afgeleid worden dat u inderdaad contact onderhoudt of gehad hebt met H.B..
Zelfs indien de kopie een reële weergave is van een conversatie tussen uzelf en H.B., dan nog moet opgemerkt worden dat de reactie van de genaamde H.B. dermate summier is, zodat niet kan gesteld worden dat u wel een voorname positie binnen de HHSh bekleedt.
Daarbovenop kan nog opgemerkt worden dat iedereen, vrij snel en eenvoudig, een Facebook-profiel onder een valse of andere naam kan aanmaken.
In het beste geval kunt u derhalve met dergelijk document aantonen dat u een bepaalde persoonlijke band met H.B. hebt, wat echter niet automatisch impliceert dat u actief was binnen de (top van de) HHSh.
Eveneens om uw band met H.B. aan te tonen, legt u een uittreksel uit een fotoklasboek van het schooljaar 1974-1975 over (document 52: groene map).
Los van de vaststelling dat ook dit document een kopie betreft, waardoor het makkelijk kan gefabriceerd worden mits enig knip- en plakwerk, moet worden opgemerkt worden dat de lay-out van de foto's van leerkrachten en leerlingen van klas 10G (eerste 2 pagina's van document) opmerkelijk verschilt met de opmaak van de foto's van klas 10A (laatste 2 pagina's document). Bij klas 10A staan verder de woorden "schooljaar" en "laureaten", die niet vermeld worden bij klas 10G. Ook de versiering en zetting van de pagina's verschilt opmerkelijk.
Afgezien van twijfels over de authenticiteit van het betreffende stuk op basis van de hiervoor beschreven vaststellingen, moet worden opgemerkt dat uit een dergelijk stuk, dat kennelijk dateert van zowat 40 jaar geleden, niet kan afgeleid worden wat de recente of huidige onderlinge relatie is van de personen die erop afgebeeld staan. Ook dit document kan bijgevolg in het beste geval aantonen dat u en H.B. elkaar kennen; het zegt echter niets over uw voorgehouden politiek profiel.
Toen u tijdens het derde gehoor bij het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd de verklaringen van de heer A.M., de voorzitter van de HHSh, hield u voet bij stuk. U beweerde dat u wel degelijk nauwe banden had met (topfiguren binnen) de HHSh en dat het bijgevolg onmogelijk is dat de leiding van de partij u niet zou kennen.
Toen u daarop werd gevraagd waarom de voorzitter van de partij formeel zou verklaren dat hij u niet kent, beweerde u plots dat dit te wijten zou zijn aan een intern dispuut binnen de HHSh.
U zei dat u nauw gelieerd was met A.Z., de vorige voorzitter van de HHSh, en dat A.M. een persoonlijk conflict zou hebben met zijn voorganger. U zou nu de dupe zijn van dit conflict: om deze reden zou A.M. dus beweren dat hij u3 niet kent (CGVS III, p. 6-8).
Deze uitleg is echter niet aannemelijk.
Indien u zich werkelijk jarenlang actief zou hebben ingezet voor de HHSh en indien u omwille van uw activiteiten werkelijk ernstig zou zijn vervolgd door de Armeense veiligheidsdienst, dan lijkt het weinig waarschijnlijk dat de voorzitter van de HHSh u zomaar zou verloochenen, louter en alleen omwille van een dispuut tussen hem en A.Z., die volgens uw verklaringen een goede vriend van u zou zijn.
Om uw band met A.Z., en diens conflict met A.M. aan te tonen legt u een artikel over waarop een tekstje met de hand staat geschreven (document 56: groene map).

Naar u beweert, zou het bijschrift, waarin vermeld wordt dat het artikel uitlegt waarom er spanningen zouden zijn tussen A.Z. en A.M., van de hand van A.Z. zijn.
Welnu, uit het handschrift kan onmogelijk afgeleid worden wie de auteur is.
Een dergelijk handgeschreven bijschrift heeft bijgevolg een te verwaarlozen bewijswaarde.
Wat het artikel zelf betreft kan worden opgemerkt dat het louter ingaat op de afkalvende rol van L.T.P. als leider van de Armeense oppositie. Daarom zou een nieuwe HHSh gesticht worden. A.M. wordt hoegenaamd niet vermeld in het artikel.
Daarenboven kan nog worden opgemerkt dat u, toen u werd gevraagd om uw relatie met de heer A.M. toe te lichten, hebt verteld dat u hem persoonlijk kende en dat hij ook een aantal keer was komen eten bij u thuis. U repte met geen woord over een eventueel conflict tussen u en de heer A.M. (CGVS III, p. 5).
Het is dan ook uiterst merkwaardig en weinig geloofwaardig dat u, wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat de heer A.M. u niet blijkt te kennen, plots een verhaal over een onderling conflict opdist.
Wat betreft uw bewering dat u en uw zoon in 2005 politiek actief zouden zijn geweest aan de Staatsuniversiteit van Erevan (in nauwe samenwerking met de partij HHSh) en dat de autoriteiten jullie omwille van dit activisme in december 2005 onterecht zouden hebben veroordeeld wegens corruptie, merkte de heer A.M. op dat hij niet op de hoogte is van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn omwille van politiek activisme (zie ook COI Case 'ARM2013-024'). Hij voegde hier aan toe dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de universiteit.
U legde ook een brief over, ondertekend door meerdere universiteitsprofessoren, waarmee u wenst aan te tonen dat er banden zijn tussen de intellectuele elite en de politieke oppositie in Armenië (document 55: groene map).
Welnu, eveneens uit onderzoek van CEDOCA (COI Case 'ARM2013-023') blijkt dat de ondertekenaars niet te identificeren zijn, noch als professoren, noch als (belangrijke) politieke opposanten.
En u legt ten slotte, ter staving van uw politiek profiel, een brief neer van een zekere L.G., een "lid van de oppositie" (document 54: groene map).
Welnu, afgezien van het feit dat handgeschreven getuigenissen sowieso een geringe bewijswaarde hebben, aangezien ernstig kan getwijfeld worden aan de objectiviteit van de bron, moet worden vastgesteld dat CEDOCA evenmin deze persoon kon identificeren als een (belangrijk) lid van de Armeense oppositie (COI Case ARM2013-029).
Welnu, op basis van bovenstaande vaststellingen moet het Commissariaat-generaal besluiten dat uw politiek profiel niet geloofwaardig is.
De voorzitter van de partij waarmee u nauwe banden zou hebben gehad, verklaart dat hij u niet kent. Gezien u verklaarde dat al uw problemen het gevolg zouden zijn van uw uitgesproken politiek profiel, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel ondermijnd.
Voorts blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in Armenië momenteel geen sprake is van vervolging van politieke activisten.
Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. COI Focus: Armenië: Politieke oppositie en de machthebbers sinds 2008) in bijlage), blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen.
Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties.
Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden.
Sinds april 2011 kunnen ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verlopen ze zonder incidenten.
Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.
De schets van dit gewelddadig verloop van de presidentsverkiezingen van februari 2008 is dan ook niet op u van toepassing, aangezien hierboven omstandig gemotiveerd werd dat u uw uitgesproken politiek profiel niet aannemelijk maakt.
In de hypothese dat u en uw zoon toch een bepaald politiek profiel zouden hebben gehad (bv. een laag profiel als verantwoordelijke voor de kiesverrichtingen in een stembureau of als gewone deelnemer aan politieke manifestaties) – wat gelet op jullie bedrieglijke verklaringen over uw politieke activiteiten niet zonder meer kan worden aanvaard – meent het Commissariaat-generaal dat er op basis van voormelde informatie kan worden gesteld dat jullie bij terugkeer naar Armenië niet zullen worden vervolgd omwille van jullie politieke overtuiging of activiteiten.

Zelfs indien u en uw zoon daadwerkelijk de problemen die jullie inroepen (cf. het feit dat u in 2003 als voorzitter van een kiesbureau zou zijn mishandeld door de ordediensten, het feit dat u en uw zoon zouden zijn mishandeld door de ordediensten omwille van jullie deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008) zouden hebben meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat jullie omwille van deze redenen actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zullen uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève.
Bovendien reikt u geen overtuigende bewijsstukken aan die de informatie waarop het Commissariaat-generaal zicht baseert zouden kunnen tegenspreken.
Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat u geen geloofwaardige gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er een band is tussen de politieke en de intellectuele elite, die van dien aard is dat deze tot ernstige problemen zou leiden.
Er moet worden benadrukt dat u zich hebt schuldig gemaakt aan documentfraude en dit mogelijk met het oog op het aandikken van uw hoog profiel en/of de door u ingeroepen problemen.
Deze vaststelling ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder.
Volgens uw verklaringen hebt u doorheen de jaren vele politieke artikels geschreven voor Armeense oppositiekranten (CGVS I, p. 3-4; CGVS II, p. 6).
Welnu, in het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag nam CEDOCA ook contact op de redactie van de krant 'Chorrord Ishkhanutyun' (Vierde Macht).
U had immers verklaard dat u verschillende artikels voor deze krant had geschreven.
Ter staving van uw asielrelaas legde u enkele handgeschreven manuscripten voor (stuk 44, 45 en 46) voor alsook één kopie van een gepubliceerd artikel (stuk 18), die volgens uw verklaringen op dd. 19 mei 2011 onder uw pseudoniem 'M.M.' was gepubliceerd in de krant 'Chorrord Ishkhanutyun' (CGVS I, p. 3-4; CGVS III, p. 4, 7).
CEDOCA vroeg aan de redactie van de krant of kon worden geverifieerd of u de auteur van dit artikel bent (ARM2011-088).
Het antwoord van de redactie was categoriek: u bent niet de auteur van dit krantenartikel. Het pseudoniem M.M. is een generieke naam die gebruikt wordt door auteurs die anoniem willen blijven.
De redactie verklaarde echter formeel dat niet u, maar twee journalisten die momenteel nog in Armenië verblijven, dit stuk hebben geschreven.
Bij confrontatie met de verklaring van de redactie van 'Chorrord Ishkhanutyun' dat u niet de auteur bent van het artikel dat op 19 mei 2011 in hun krant werd gepubliceerd, bleef u ook hier bij uw verhaal: u beweerde dat u wel degelijk de auteur van dit artikel bent.
U kon echter geen verklaring bieden waarom de redactie van de krant het tegendeel beweert (CGVS III, p. 7).
Dat voormelde krant zou geleid worden door A.M. is evenmin een afdoende uitleg, aangezien in deze beslissing reeds omstandig werd gemotiveerd dat het niet aannemelijk is dat er een conflict bestaat tussen uzelf en A.M. (hij kwam meermaals bij u thuis eten en u repte met geen woord over enig conflict met hem, CGVS III, p.5).
Ter staving van door u ingeroepen vervolgingsfeiten legde u een document over, uitgaande van de administratie van de stad Erevan (document 57: groene map).
Niet alleen vermeldt het document dat u uw woning in de Erevan verkocht, maar het document maakt ook melding van vervolgingsfeiten jegens u (beschieting).
Aangezien het als uiterst bevreemdend werd bevonden dat een gemeentelijke administratie, normaliter belast met de registratie van de inwoners en hun onroerend goed, melding maakt van vervolgingsfeiten jegens een ex-inwoner, werd aan CEDOCA gevraagd om ook naar dit document onderzoek te verrichten.
Uit het antwoord (zie COI Case ARM2013-26) dat CEDOCA ontving van M.D., voorzitter van de Helsinki Association van Armenië, eveneens een betrouwbare bron, blijkt formeel dat het attest vals is; zowel uit de vorm als uit de inhoud kan dit ondubbelzinnig afgeleid worden.
Bijgevolg mag gesteld worden dat u zich, inzake dit stavingstuk, schuldig maakt aan documentfraude om aldus de asielinstanties bewust en intentioneel te misleiden.
Welnu, dat u zowel uw politiek profiel tracht aan te dikken, mits het overleggen van een niet door u geschreven krantenartikel, alsook ingeroepen vervolgingsfeiten (beschieting) tracht aan te tonen, door het overleggen van een zogenaamd door een gemeentelijke administratie uitgereikt attest, dat manifest vals blijkt te zijn, ondergraaft uw geloofwaardigheid nog verder.
Voorts zijn er voldoende aanwijzingen om te stellen dat uw arrestatie door de Nationale Veiligheidsdienst en uw veroordeling voor corruptie in 2005 niet van politieke, maar wel van gemeenrechtelijke aard zijn.
In het kader van uw asielprocedure legde u enkele documenten voor in verband met de arrestatie van u en uw zoon door de SNB op 7 augustus 2005 en jullie daaropvolgende veroordeling voor corruptie door de rechtbank op 9 december 2005; namelijk een attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6),

een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 47), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een kennisgeving van de SNB (document 59) dd.13.08.2005, een ongedateerde kennisgeving dat een strafzaak voor onderzoek werd doorverwezen (document 60), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 23), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43).

Deze documenten tonen aan dat u en uw zoon inderdaad problemen hebben gekend met de SNB en dat jullie in december 2005 inderdaad voor corruptie werden veroordeeld door een rechtbank.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er echter helemaal geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie.

Uw politiek profiel bleek immers niet geloofwaardig.

Bovendien verklaarde dhr. A.M. dat hij niet op de hoogte was van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn geweest omwille van hun politiek activisme voor de oppositie (in casu de HHSh). Hij voegde hieraan toe dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de Staatsuniversiteit in Erevan (cf. supra).

Het Commissariaat-generaal meent verder dat u niet kunt aantonen dat de veroordeling van u en uw zoon onterecht zou zijn geweest, of (deels) ingegeven werd door niet-juridische overwegingen. Meer nog; u geeft zelf aan dat u uw zoon hebt proberen bevoordeligen door uw invloed als professor aan de universiteit te gebruiken zodat hij (buiten de normale selectieprocedure om) met een gesubsidieerde beurs naar de Verenigde Staten zou kunnen gaan om daar zijn studies in de geneeskunde verder te zetten – al ontkent u dat u hiervoor effectief steekpenningen zou hebben betaald (CGVS II, p. 6-7).

Hiermee bevestigde u dus dat u effectief strafbare feiten hebt gepleegd.

Wat betreft uw veroordeling door de rechtbank in 2005 voor corruptie verwees u ook naar het geval van K.M., een collega-professor in de literatuur en vriend van u die in 2008 werd opgepakt door de SNB. U verklaarde dat hij net zoals u politiek actief was en net zoals u omwille van zijn politiek activisme voor corruptie werd veroordeeld (CGVS I, p. 5; CGVS II, p. 8-9). U legde ook een brief voor die K.M. u vanuit de gevangenis zou hebben opgestuurd (stuk 22).

Ook in dit geval lijken er echter geen aanwijzingen te zijn dat de veroordeling van uw collega politiek gemotiveerd zou zijn geweest.

In de informatie die over deze zaak werd gevonden (cf. artikels uit Armeense media in bijlage), wordt vermeldt dat de arrestatie van K.M. niet politiek gemotiveerd zou zijn.

Er zouden wel degelijk ernstige aanwijzingen zijn geweest voor corrupte praktijken.

Uit de informatie blijkt bovendien dat deze zaak geen geïsoleerd incident was en dat er meerdere gevallen van corruptie aan het licht zijn gekomen onder professoren van de faculteit literatuur aan de Staatsuniversiteit van Erevan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw politiek profiel kan er ook ernstig worden getwijfeld aan verklaringen over de verdere afpersing door (leden van) de nationale veiligheidsdienst na uw veroordeling in 2005.

Door uw bedrieglijke verklaringen af te leggen over de aanleiding van uw problemen maakt u het daarenboven onmogelijk voor het Commissariaat-generaal om een beeld te krijgen van de problemen die u eventueel zou hebben gekend en waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de andere dan de hiervoor reeds besproken documenten die u overlegde de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet kunnen herstellen.

De stukken die u voorlegde om te bewijzen dat u politieke artikels schreef voor oppositiekranten, meer bepaald enkele handgeschreven manuscripten (stuk 44, 45 en 46) alsook ook één kopie van een artikel (stuk 18) dat op 19 mei 2011 onder de naam 'M.M.' gepubliceerd werd in de krant 'Chorrord Ishkhanutyun', werden hier reeds besproken.

Toen CEDOCA over dit laatste document een vraag stelde aan de redactie van deze krant, bleek ontegensprekelijk dat u niet de auteur van dit stuk bent.

Deze documenten kunnen dan ook niet gezien worden als een bewijs van uw beweerde hoge politieke profiel.

Verder legde u enkele foto's (stuk 33) voor om aan te tonen dat u een nauwe band hebt met (de familie van) A.Z., de voormalige voorzitter van de HHSh.

Deze foto's kunnen hoogstens aantonen dat u deze persoon kent/hebt gekend, maar vormen geen bewijs van uw beweerde politieke profiel.

Dit weegt immers niet op tegen de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de huidige voorzitter en enkele andere kopstukken van de HHSh verklaren dat u niet gekend bent bij de leiding van de partij.
De brief die uw oud-collega en vriend zou hebben geschreven vanuit de gevangenis (stuk 22), bevat evenmin informatie die uw beweringen over uw politieke profiel kunnen ondersteunen.
Het krantenartikel uit 2011 met een foto waarop volgens uw verklaringen enkele van uw familieleden staan afgebeeld tijdens hun deelname aan een manifestatie (stuk 49), kan evenmin gezien worden als een bewijs van uw eigen politiek profiel of uw politieke activiteiten in Armenië.
De foto's van de grafzerk van uw neef, L.T., kunnen enkel aantonen dat deze persoon in 2008 is overleden (stuk 34). Deze stukken kunnen niet bewijzen dat uw neef een onnatuurlijke dood zou zijn gestorven of dat hij zou zijn vermoord omwille van de politieke activiteiten van u en uw zoon.
In dit verband kan nog worden opgemerkt dat, ondanks een uitgebreid onderzoek door CEDOCA, geen informatie werd teruggevonden over de beweerde moord op uw neef (cf. 'Antwoorddocument ARM2011-088' in bijlage).
Verder legde u een medisch attest neer van een Belgische arts (stuk 36). Deze arts verklaart dat u 'als gevolg van aframmeling door politieke tegenstanders [sic]' in 2003 en 2008 meerdere letsels zou hebben opgelopen.
Dit attest kan echter niet gezien worden als een bewijs van uw politieke activiteiten (in casu uw rol als voorzitter van een kiesbureau in 2003 en uw deelname aan een betoging in 2008) of van de problemen die u als gevolg van deze activiteiten zou hebben gekend, gezien de conclusie over de oorzaak van de vastgestelde letsels duidelijk is gebaseerd op de verklaringen die u hierover zelf tegen de arts hebt afgelegd.
Het medisch attest uit Armenië dd. 12/03/2011 (stuk 42) vermeldt dat u een aantal medische complicaties (o.a. aan de ruggenwervel en de nieren) zou hebben gehad, maar maakt geen melding van de oorzaak van deze complicaties.
U kunt hiermee dus niet aantonen dat u deze letsels het gevolg zouden zijn van mishandelingen door de ordediensten tijdens uw deelname aan politieke manifestaties. Het medisch attest uit Armenië dd. 01/03/2008 met bijgevoegde röntgenfoto (stuk 31) vermeldt dat uw zoon op die dag met verwondingen aan zijn been zou zijn opgenomen in een ziekenhuis in Erevan.
Dit attest maakt echter geen melding van de oorzaak van zijn verwondingen en kan dus niet gezien worden als een bewijs dat uw zoon zou zijn mishandeld (uit het raam van een gebouw gegooid) door de SNB omwille van zijn deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008.
Het attest van de universiteit in verband met een ongewettigde afwezigheid van uw zoon in maart 2005 (stuk 35) kan niet aantonen dat hij toen afwezig was omdat hij deelnam aan een politieke manifestatie, gezien de reden voor zijn ongewettigde afwezigheid niet wordt vermeld.
Het attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6), een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 23), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 47), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank in verband met de veroordeling van u en uw zoon dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43) werden reeds besproken in deze beslissing.
Zoals hier reeds werd uiteengezet, tonen deze stukken aan dat u in 2005 inderdaad problemen hebt gekend met de SNB en dat u inderdaad voor corruptie werd veroordeeld door een rechtbank, maar kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie. U kunt ook niet aantonen dat uw voordeling door de rechtbank onterecht zou zijn geweest of (deels) werd ingegeven door niet-juridische overwegingen.
Voorts legde u enkele stukken voor om te bewijzen dat u en uw gezin werden afgeperst door (leden van) de SNB; meer bepaald enkele attesten in verband met de verkoop van uw auto dd. 20/12/2005 (stuk 26), een attest in verband met de van verkoop van goud dd. 26/06/2006 (stuk 27), een volmacht gegeven door uw zoon aan uw vrouw om zijn woning te verkopen dd. 26/12/2008 (stuk 9), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 50 dd. 20/11/2009 (stuk 10), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 30 dd. 02/04/2010 (stuk 11), een attest in verband met de verandering van uw domicilieadres dd. 01/09/2010 (stuk 25), en een attest in verband met de registratie van een eigendom dd. 2009 (stuk 28).
Deze stukken tonen aan dat u afstand hebt gedaan van enkele eigendommen en dat u en uw vrouw zijn verhuisd van jullie oud adres, maar vormen geen bewijs van uw bewering dat u uw eigendommen hebt moeten verkopen of afstaan omdat u werd afgeperst door de SNB.
Het bankafschrift in verband met een geldopname van 25.000 dollar op naam van uw vrouw dd. 07/03/2011 (stuk 12) kan enkel aantonen dat uw vrouw op die datum een som geld afhaalde.

Wat betreft de documenten die u voorlegt en die volgens uw verklaringen moeten aantonen dat de veiligheidsdienst nog inlichtingen heeft ingewonnen over uw verblijfplaats bij het kadaster (stukken 17 en 58), moet worden opgemerkt deze documenten niet kunnen aantonen dat u door de veiligheidsdienst zou worden geviseerd omwille van uw politieke activiteiten, wat nochtans moet blijken uit uw opeenvolgende verklaringen.
In dit verband wijst het Commissariaat-generaal ook op de informatie uit objectieve bronnen, die stellen dat dergelijke documenten gemakkelijk kunnen worden gekocht in Armenië (cf. Antwoorddocument 'ARM2009-005AA' als bijlage).
De (kopieën van) uw verschillende Armeense paspoorten (stuk 14, 15 en 38), het attest van de paspoortdienst (stuk 39), uw geboorteakte (stuk 41), uw huwelijksakte (stuk 3) en uw Armeens rijbewijs (stuk 4) attesteren uw identiteit.
Uw diploma (stuk 1), de verdediging van uw dissertatie (stuk 13) en de artikels uit een wetenschappelijk tijdschrift in verband met uw doctoraat (stuk 20) attesteren uw opleiding en uw werk als professor aan de Staatsuniversiteit in Erevan.
Het paspoort van uw vrouw (stuk 51), haar diploma (stuk 2) en haar Armeens rijbewijs (stuk 5) attesteren haar identiteit en opleiding.
De kopieën van de verschillende Armeense paspoorten van uw zoon (stuk 38), zijn geboorteakte (stuk 40), zijn studentenkaart (stuk 48) en de documenten in verband met zijn legerdienst (stuk 29, 30) attesteren zijn identiteit en opleiding.
De verschillende visums van u en uw vrouw voor de VSA (stuk 37), uw Amerikaans rijbewijs (stuk 19) en de transportdocumenten in verband met de verzending van een container met meubelen naar de VSA (stuk 32) attesteren dat u en uw gezin meermaals in de VSA hebben verbleven.
De documenten in verband met de repatriëring van uw zoon vanuit de VSA in 1998 en uw repatriëring in 2006 (stuk 16) kunnen enkel aantonen dat jullie toen vanuit het buitenland terugkeerden naar Armenië.
De volmacht die uw zoon aan zijn vrouw gaf om met hun kind uit Armenië te kunnen vertrekken (stuk 50), kan louter aantonen dat uw schoondochter op een legale manier uit Armenië is vertrokken.
Geen van deze documenten bevat informatie die uw verklaringen over uw problemen in Armenië kan ondersteunen.
Uw zoon en uw schoondochter legden in het kader van hun asielaanvraag ook documenten over.
De meeste van deze stukken werden reeds door u voorgelegd.
De overige documenten die door hen werden voorgelegd, meer bepaald het rijbewijs van uw zoon (stuk 3 zoon), enkele inschrijvingsbewijzen van de universiteit (stuk 6 zoon), zijn huwelijksakte (stuk 7 zoon), enkele attesten in verband met zijn legerdienst (stuk 19 zoon), de paspoorten van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 21 zoon), de geboorteaktes van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 22 zoon), het rijbewijs van uw schoondochter (stuk 23 zoon) en de vliegtuigtickets van uw zoon en schoondochter (stuk 20 en 24 zoon), bevatten evenmin informatie die bovenstaande appreciatie kan wijzigen.
Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.
Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er ten aanzien van uw vrouw, ***L.S. (O.V. 6.800.617)****, uw zoon,* ***R.S. (O.V. 6.903.136)****, en uw schoondochter,* ***M.M. (O.V. 6.903.136)****, eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.*
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster, L.S., luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine.
U woonde samen met uw man, ***H.S. (O.V. 6.800.617)****, uw zoon,* ***R.S. (O.V. 6.903.136)****, en uw zoondochter,* ***M.M. (O.V. 6.903.136)****, in de stad Yerevan.*
Uw man werkte als professor literatuur aan de Staatsuniversiteit van Yerevan.
Hij is politiek actief sinds eind jaren 90.
Hoewel hij geen lid was van een politieke partij, onderhield hij nauwe, persoonlijke banden met verschillende leden van de oppositiepartij HHSh.
Uw man kreeg problemen omwille van zijn politieke overtuiging.

In 1999 werd uw man opgepakt door de SNB (veiligheidsdienst) naar aanleiding van een aanval op het Armeens Parlement.
Bij de presidentsverkiezingen in 2003 werd uw man fysiek toegetakeld toen hij in functie was als voorzitter van een kiesbureau.
In 2005 werd uw zoon, die studeerde aan de medische universiteit van Yerevan, lid van de jongerenbeweging van de HHSh.
Uw man en uw zoon voerden op de universiteit campagne tegen het referendum over de verandering van de grondwet.
Op 7 augustus 2005 werden uw man en uw zoon gearresteerd door de SNB. Ze werden beschuldigd van fraude bij de toekenning van een gesubsidieerde studiebeurs aan uw zoon om in de VSA te gaan studeren. Ze bleven vier maanden in de gevangenis.
Op 9 december 2005 werden ze veroordeeld door een rechtbank.
Een medewerker van de SNB had hen strafvermindering beloofd als ze smeergeld zouden betalen.
Na het vonnis vroeg hij plots een veel hoger bedrag, hetgeen jullie niet konden betalen.
Van 2006 werden uw man en uw zoon geregeld opgepakt en bedreigd door de SNB om de schuld af te lossen.
Op 1 maart 2008 waren uw man en uw zoon aanwezig bij de betogingen in Yerevan naar aanleiding van de presidentsverkiezingen.
Uw man liep een gebroken arm op toen de politie de betoging met geweld onderdrukte.
Uw zoon werd gearresteerd door de SNB en uit de derde verdieping van een gebouw gegooid. Hij lag een maand in het ziekenhuis.
Op 17 september 2008 werd L.T., een neef van uw man, vermoord door onbekenden. Jullie vermoeden dat men het eigenlijk op uw zoon gemunt had.
In 2009 en 2010 zagen jullie zich gedwongen om jullie huizen te verkopen of af te staan aan de SNB om jullie schuld af te lossen.
Op 6 december 2010 werd er een aanslag op het leven van u en uw man uitgevoerd. Jullie wagen werd beschoten door onbekenden. Jullie besloten om onder te duiken.
In de periode van december 2010 tot april 2011 leefden u en uw man ondergedoken bij familie in de stad Baghratashen.
Op 9 december 2010 probeerden jullie vergeefs om via Turkije naar Europa te reizen. Dit lukt niet en op 16 december 2010 waren jullie terug in Armenië. Via tussenpersonen kon uw man uiteindelijk de nodige documenten bekomen om naar Europa te reizen.
Op 6 april 2011 vertrokken jullie een tweede keer uit Armenië. Jullie reisden opnieuw met de auto naar Tbilisi, waar jullie het vliegtuig namen naar Griekenland.
Op 11 april 2011 reisden jullie met het vliegtuig door naar Brussel.
Op 18 april 2011 vroegen jullie asiel in België.
Uw zoon en uw schoondochter leefden intussen ondergedoken in Armenië.
Op 25 maart 2011 vertrok uw zoon uit Armenië. Hij verbleef eerst een tijd in de VSA, voor hij naar België reisde.
Op 24 oktober 2011 vroeg uw zoon asiel in België.
Uw schoondochter vertrok op 29 december 2011 uit Armenië en vroeg op 16 januari 2012 asiel in België.

B. Motivering

*U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als uw man, **H.S. (O.V. 6.800.617)**, en uw zoon, **R.S. (O.V. 6.903.136)**.*
In het kader van de door hen ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming omdat hun asielrelaas niet geloofwaardig bleek.
Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.
De beslissing van uw man en uw zoon werd als volgt gemotiveerd:
"U verklaart dat u vanaf 1999 tot aan uw vertrek uit Armenië in 2010 politiek actief bent geweest voor de oppositie. Ook uw zoon zou politiek actief zijn geweest. Omwille van jullie politieke activiteiten zouden jullie vervolgd zijn geweest door de overheid. In 2003 werd u als voorzitter van een kiesbureau hard toegetakeld door de ordediensten (CGVS I, p. 11). In 2005 werden u en uw zoon opgepakt door de SNB omwille van jullie politieke activiteiten op de universiteit, waarna jullie valselijk werden beschuldigd en veroordeeld voor corruptie (CGVS I, p. 12-14; CGVS II, p. 5-8; CGVS zoon I, p. 19-21; CGVS zoon II, p.5-7). Bij de protesten op 1 maart 2008 werd u mishandeld door de ordediensten, waarbij u een gebroken arm opliep. Ook uw zoon werd die dag aangehouden en ernstig mishandeld (CGVS II, p. 9-10; CGVS zoon I, p. 22-23). Uw neef, L.T., werd op 17 september 2008 vermoord door onbekenden

(CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS zoon I, p. 17-18). Ook na 2008 bleven jullie problemen voortduren. A.A., een medewerker van de SNB die in 2005 het onderzoek naar de corruptieaffaire had geleid, bleef jullie afpersen. Jullie moesten al jullie eigendommen (uw auto, uw huis, het huis van uw zoon, etc.) afstaan of verkopen om jullie schulden af te lossen (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS II, p. 9; CGVS zoon I, p. 16-17; CGVS zoon II, p. 10). Op 6 december 2010 werd er door onbekenden een aanslag gepleegd op het leven van u en uw vrouw (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS vrouw, p. 10).

Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u een uitgesproken politiek profiel zou hebben gehad in Armenië.

Hoewel u nooit officieel lid werd van de oppositiepartij HHSh, werkte u wel samen met de leiding van de partij om politieke activiteiten te coördineren. U verklaart dat u nauwe connecties zou hebben gehad met verschillende leiders van de HHSh; A.Z. (voormalig voorzitter van HHSh tot 2010), H.B. (voormalig eerste minister voor de HHSh in de jaren 90), L.T.P. (ex-president van Armenië en momenteel leider van de overkoepelde oppositiebeweging HAK). U had ook persoonlijke contacten met enkele andere leiders van de huidige Armeense oppositie, zoals A.M. (huidige voorzitter van de HHSh) en L.Z. (huidig politiek coördinator van HAK) (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS I, p. 9-10, 13; CGVS II, p. 5; CGVS III, p. 3-6; CGVS zoon I, p. 7; CGVS zoon II, p. 3-5). Verder was u ook actief tijdens verkiezingsperiodes. Bij de verkiezingen in 2003 was u voorzitter van een stembureau in de wijk Erebuni in Erevan. In 2005, toen de regering een referendum over de grondwet uitschreef, organiseerde u samen met uw zoon protestacties aan de Staatsuniversiteit in Erevan. U stelt dat u gezien werd als 'leider van de oppositie aan de universiteit'. U was ook van plan om samen met A.Z. een grote betoging tegen het referendum te organiseren (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS I, p. 12-13; CGVS II, p. 8). Bij presidentsverkiezingen van 2008 hielp u bij de kiesverrichtingen van de wijk Erebuni. U had geen formele functie, maar u 'controleerde 99.9% van de werkzaamheden van het [lokale] partijbureau'. Op 1 maart 2008, tijdens de protesten tegen de uitslag van de presidentsverkiezingen, hield u een toespraak voor de verzamelde menigte op het Operaplein in Erevan (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS II, p. 9-10).

De geloofwaardigheid van het uitgesproken politieke profiel dat u zichzelf toemeet en de problemen die u daardoor zou gekend hebben, wordt echter volledig ondermijnd door objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. 'COI Case ARM2013-024' als bijlage). In het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag nam CEDOCA, de researchdienst van het Commissariaat-generaal, contact op met dhr. A.M., de huidige voorzitter van de HHSh. Aanvankelijk had CEDOCA zeer goede contacten met K.K., voormalig vice-voorzitter van de HHSh. Toen hij vanaf de zomer van 2010 het voorzitterschap van de HHSh waarnam, stemde A.M. ermee in om de goede samenwerking met CEDOCA voort te zetten. De heer A.M. wordt sindsdien als een gezaghebbende en zeer betrouwbare bron beschouwd door CEDOCA. Aangezien uit uw verklaringen moet blijken dat u nauwe contacten had met leidinggevende figuren van de HHSh vroeg CEDOCA aan de heer A.M. of men u kende binnen de partij. ***Het antwoord van dhr. A.M. was formeel: u bent niet bekend bij de partijtop van de HHSh.*** *A.M. voegde hier aan toe dat hij ter verificatie nog persoonlijk navraag had gedaan bij L.Z. en H.B., twee andere topfiguren binnen de oppositie die u volgens uw verklaringen ook persoonlijk zou hebben gekend. Nog volgens de heer A.M. zouden beiden echter hebben verklaard dat u niet bekend bent bij de leiding van de partij. Om uw band met de hiervoor vermelde H.B. alsnog te staven, legde u een document over (document 53: groene map). Het betreft een gekopieerde tekst uit een conversatie op de sociale netwerksite Facebook. Welnu, afgezien van het feit dat de door u overlegde documenten in verband met deze conversatie (screenshot) kopieën zijn, die makkelijk kunnen gemanipuleerd worden mits enig knip- en plakwerk, moet worden opgemerkt dat uit de documenten niet eens ondubbelzinnig kan afgeleid worden dat u inderdaad contact onderhoudt of gehad hebt met H.B.. Zelfs indien de kopie een reële weergave is van een conversatie tussen uzelf en H.B., dan nog moet opgemerkt worden dat de reactie van de genaamde H.B. dermate summier is, zodat niet kan gesteld worden dat u wel een voorname positie binnen de HHSh bekleedt. Daarbovenop kan nog opgemerkt worden dat iedereen, vrij snel en eenvoudig, een Facebook-profiel onder een valse of andere naam kan aanmaken. In het beste geval kunt u derhalve met dergelijk document aantonen dat u een bepaalde persoonlijke band met H.B. hebt, wat echter niet automatisch impliceert dat u actief was binnen de (top van de) HHSh. Eveneens om uw band met H.B. aan te tonen, legt u een uittreksel uit een fotoklasboek van het schooljaar 1974-1975 over (document 52: groene map). Los van de vaststelling dat ook dit document een kopie betreft, waardoor het makkelijk kan gefabriceerd worden mits enig knip- en plakwerk, moet worden opgemerkt worden dat de lay-out van de foto's van leerkrachten en leerlingen van klas 10G (eerste 2 pagina's van document) opmerkelijk verschilt met de opmaak van de foto's van klas 10A (laatste 2 pagina's document). Bij klas 10A staan verder de woorden "schooljaar" en "laureaten", die niet vermeld worden bij klas 10G. Ook de versiering en zetting van de pagina's verschilt opmerkelijk. Afgezien van twijfels over de authenticiteit van het betreffende stuk op basis van de hiervoor beschreven vaststellingen, moet worden opgemerkt dat uit een dergelijk stuk, dat kennelijk*

dateert van zowat 40 jaar geleden, niet kan afgeleid worden wat de recente of huidige onderlinge relatie is van de personen die erop afgebeeld staan. Ook dit document kan bijgevolg in het beste geval aantonen dat u en H.B. elkaar kennen; het zegt echter niets over uw voorgehouden politiek profiel. Toen u tijdens het derde gehoor bij het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd de verklaringen van de heer A.M., de voorzitter van de HHSh, hield u voet bij stuk. U beweerde dat u wel degelijk nauwe banden had met (topfiguren binnen) de HHSh en dat het bijgevolg onmogelijk is dat de leiding van de partij u niet zou kennen. Toen u daarop werd gevraagd waarom de voorzitter van de partij formeel zou verklaren dat hij u niet kent, beweerde u plots dat dit te wijten zou zijn aan een intern dispuut binnen de HHSh. U zei dat u nauw gelieerd was met A.Z., de vorige voorzitter van de HHSh, en dat A.M. een persoonlijk conflict zou hebben met zijn voorganger. U zou nu de dupe zijn van dit conflict: om deze reden zou A.M. dus beweren dat hij u3 niet kent (CGVS III, p. 6-8). Deze uitleg is echter niet aannemelijk. Indien u zich werkelijk jarenlang actief zou hebben ingezet voor de HHSh en indien u omwille van uw activiteiten werkelijk ernstig zou zijn vervolgd door de Armeense veiligheidsdienst, dan lijkt het weinig waarschijnlijk dat de voorzitter van de HHSh u zomaar zou verloochenen, louter en alleen omwille van een dispuut tussen hem en A.Z., die volgens uw verklaringen een goede vriend van u zou zijn. Om uw band met A.Z., en diens conflict met A.M. aan te tonen legt u een artikel over waarop een tekstje met de hand staat geschreven (document 56: groene map). Naar u beweert, zou het bijschrift, waarin vermeld wordt dat het artikel uitlegt waarom er spanningen zouden zijn tussen A.Z. en A.M., van de hand van A.Z. zijn. Welnu, uit het handschrift kan onmogelijk afgeleid worden wie de auteur is. Een dergelijk handgeschreven bijschrift heeft bijgevolg een te verwaarlozen bewijswaarde. Wat het artikel zelf betreft kan worden opgemerkt dat het louter ingaat op de afkalvende rol van L.T.P. als leider van de Armeense oppositie. Daarom zou een nieuwe HHSh gesticht worden. A.M. wordt hoegenaamd niet vermeld in het artikel. Daarenboven kan nog worden opgemerkt dat u, toen u werd gevraagd om uw relatie met de heer A.M. toe te lichten, hebt verteld dat u hem persoonlijk kende en dat hij ook een aantal keer was komen eten bij u thuis. U repte met geen woord over een eventueel conflict tussen u en de heer A.M. (CGVS III, p. 5). Het is dan ook uiterst merkwaardig en weinig geloofwaardig dat u, wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat de heer A.M. u niet blijkt te kennen, plots een verhaal over een onderling conflict opdist.

Wat betreft uw bewering dat u en uw zoon in 2005 politiek actief zouden zijn geweest aan de Staatsuniversiteit van Erevan (in nauwe samenwerking met de partij HHSh) en dat de autoriteiten jullie omwille van dit activisme in december 2005 onterecht zouden hebben veroordeeld wegens corruptie, merkte de heer A.M. op dat hij niet op de hoogte is van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn omwille van politiek activisme (zie ook COI Case 'ARM2013-024'). Hij voegde hier aan toe dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de universiteit. U legde ook een brief over, ondertekend door meerdere universiteitsprofessoren, waarmee u wenst aan te tonen dat er banden zijn tussen de intellectuele elite en de politieke oppositie in Armenië (document 55: groene map). Welnu, eveneens uit onderzoek van CEDOCA (COI Case 'ARM2013-023') blijkt dat de ondertekenaars niet te identificeren zijn, noch als professoren, noch als (belangrijke) politieke opposanten. En u legt ten slotte, ter staving van uw politiek profiel, een brief neer van een zekere L.G., een "lid van de oppositie" (document 54: groene map). Welnu, afgezien van het feit dat handgeschreven getuigenissen sowieso een geringe bewijswaarde hebben, aangezien ernstig kan getwijfeld worden aan de objectiviteit van de bron, moet worden vastgesteld dat CEDOCA evenmin deze persoon kon identificeren als een (belangrijk) lid van de Armeense oppositie (COI Case ARM2013-029).

Welnu, op basis van bovenstaande vaststellingen moet het Commissariaat-generaal besluiten dat uw politiek profiel niet geloofwaardig is. De voorzitter van de partij waarmee u nauwe banden zou hebben gehad, verklaart dat hij u niet kent. Gezien u verklaarde dat al uw problemen het gevolg zouden zijn van uw uitgesproken politiek profiel, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel ondermijnd.

Voorts blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in Armenië momenteel geen sprake is van vervolging van politieke activisten.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. COI Focus: Armenië: Politieke oppositie en de machthebbers sinds 2008) in bijlage), blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 kunnen ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verlopen ze zonder incidenten. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is,

tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. De schets van dit gewelddadig verloop van de presidentsverkiezingen van februari 2008 is dan ook niet op u van toepassing, aangezien hierboven omstandig gemotiveerd werd dat u uw uitgesproken politiek profiel niet aannemelijk maakt.

In de hypothese dat u en uw zoon toch een bepaald politiek profiel zouden hebben gehad (bv. een laag profiel als verantwoordelijke voor de kiesverrichtingen in een stembureau of als gewone deelnemer aan politieke manifestaties) – wat gelet op jullie bedrieglijke verklaringen over uw politieke activiteiten niet zonder meer kan worden aanvaard – meent het Commissariaat-generaal dat er op basis van voormelde informatie kan worden gesteld dat jullie bij terugkeer naar Armenië niet zullen worden vervolgd omwille van jullie politieke overtuiging of activiteiten. Zelfs indien u en uw zoon daadwerkelijk de problemen die jullie inroepen (cf. het feit dat u in 2003 als voorzitter van een kiesbureau zou zijn mishandeld door de ordediensten, het feit dat u en uw zoon zouden zijn mishandeld door de ordediensten omwille van jullie deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008) zouden hebben meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat jullie omwille van deze redenen actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zullen uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende bewijsstukken aan die de informatie waarop het Commissariaat-generaal zicht baseert zouden kunnen tegenspreken.

Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat u geen geloofwaardige gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er een band is tussen de politieke en de intellectuele elite, die van dien aard is dat deze tot ernstige problemen zou leiden.

Er moet worden benadrukt dat u zich hebt schuldig gemaakt aan documentfraude en dit mogelijk met het oog op het aandikken van uw hoog profiel en/of de door u ingeroepen problemen. Deze vaststelling ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder.

Volgens uw verklaringen hebt u doorheen de jaren vele politieke artikels geschreven voor Armeense oppositiekranten (CGVS I, p. 3-4; CGVS II, p. 6). Welnu, in het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag nam CEDOCA ook contact op de redactie van de krant 'Chorrord Ishkhanutyun' (Vierde Macht).U had immers verklaard dat u verschillende artikels voor deze krant had geschreven. Ter staving van uw asielrelaas legde u enkele handgeschreven manuscripten voor (stuk 44, 45 en 46) voor alsook één kopie van een gepubliceerd artikel (stuk 18), die volgens uw verklaringen op dd. 19 mei 2011 onder uw pseudoniem 'M.M.' was gepubliceerd in de krant 'Chorrord Ishkhanutyun' (CGVS I, p. 3-4; CGVS III, p. 4, 7). CEDOCA vroeg aan de redactie van de krant of kon worden geverifieerd of u de auteur van dit artikel bent (ARM2011-088). Het antwoord van de redactie was categoriek: u bent niet de auteur van dit krantenartikel. Het pseudoniem M.M. is een generieke naam die gebruikt wordt door auteurs die anoniem willen blijven. De redactie verklaarde echter formeel dat niet u, maar twee journalisten die momenteel nog in Armenië verblijven, dit stuk hebben geschreven. Bij confrontatie met de verklaring van de redactie van 'Chorrord Ishkhanutyun' dat u niet de auteur bent van het artikel dat op 19 mei 2011 in hun krant werd gepubliceerd, bleef u ook hier bij uw verhaal: u beweerde dat u wel degelijk de auteur van dit artikel bent. U kon echter geen verklaring bieden waarom de redactie van de krant het tegendeel beweert (CGVS III, p. 7).Dat voormelde krant zou geleid worden door A.M. is evenmin een afdoende uitleg, aangezien in deze beslissing reeds omstandig werd gemotiveerd dat het niet aannemelijk is dat er een conflict bestaat tussen uzelf en A.M. (hij kwam meermaals bij u thuis eten en u repte met geen woord over enig conflict met hem, CGVS III, p.5).

Ter staving van door u ingeroepen vervolgingsfeiten legde u een document over, uitgaande van de administratie van de stad Erevan (document 57: groene map). Niet alleen vermeldt het document dat u uw woning in de Erevan verkocht, maar het document maakt ook melding van vervolgingsfeiten jegens u (beschieting). Aangezien het als uiterst bevreemdend werd bevonden dat een gemeentelijke administratie, normaliter belast met de registratie van de inwoners en hun onroerend goed, melding maakt van vervolgingsfeiten jegens een ex-inwoner, werd aan CEDOCA gevraagd om ook naar dit document onderzoek te verrichten. Uit het antwoord (zie COI Case ARM2013-26) dat CEDOCA ontving van M.D., voorzitter van de Helsinki Association van Armenië, eveneens een betrouwbare bron, blijkt formeel dat het attest vals is; zowel uit de vorm als uit de inhoud kan dit ondubbelzinnig afgeleid worden. Bijgevolg mag gesteld worden dat u zich, inzake dit stavingsstuk, schuldig maakt aan documentfraude om aldus de asielinstanties bewust en intentioneel te misleiden. Welnu, dat u zowel uw politiek profiel tracht aan te dikken, mits het overleggen van een niet door u geschreven krantenartikel, alsook ingeroepen vervolgingsfeiten (beschieting) tracht aan te tonen, door het overleggen van een zogenaamd door een gemeentelijke administratie uitgereikt attest, dat manifest vals blijkt te zijn, ondergraaft uw geloofwaardigheid nog verder.

Voorts zijn er voldoende aanwijzingen om te stellen dat uw arrestatie door de Nationale Veiligheidsdienst en uw veroordeling voor corruptie in 2005 niet van politieke, maar wel van gemeenrechtelijke aard zijn.

In het kader van uw asielprocedure legde u enkele documenten voor in verband met de arrestatie van u en uw zoon door de SNB op 7 augustus 2005 en jullie daaropvolgende veroordeling voor corruptie door de rechtbank op 9 december 2005; namelijk een attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6), een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 47), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een kennisgeving van de SNB (document 59) dd.13.08.2005, een ongedateerde kennisgeving dat een strafzaak voor onderzoek werd doorverwezen (document 60), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 23), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43).

Deze documenten tonen aan dat u en uw zoon inderdaad problemen hebben gekend met de SNB en dat jullie in december 2005 inderdaad voor corruptie werden veroordeeld door een rechtbank. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er echter helemaal geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie. Uw politiek profiel bleek immers niet geloofwaardig. Bovendien verklaarde dhr. A.M. dat hij niet op de hoogte was van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn geweest omwille van hun politiek activisme voor de oppositie (in casu de HHSh). Hij voegde hieraan toe dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de Staatsuniversiteit in Erevan (cf. supra).

Het Commissariaat-generaal meent verder dat u niet kunt aantonen dat de veroordeling van u en uw zoon onterecht zou zijn geweest, of (deels) ingegeven werd door niet-juridische overwegingen. Meer nog; u geeft zelf aan dat u uw zoon hebt proberen bevoordelen door uw invloed als professor aan de universiteit te gebruiken zodat hij (buiten de normale selectieprocedure om) met een gesubsidieerde beurs naar de Verenigde Staten zou kunnen gaan om daar zijn studies in de geneeskunde verder te zetten – al ontkent u dat u hiervoor effectief steekpenningen zou hebben betaald (CGVS II, p. 6-7). Hiermee bevestigde u dus dat u effectief strafbare feiten hebt gepleegd. Wat betreft uw veroordeling door de rechtbank in 2005 voor corruptie verwees u ook naar het geval van K.M., een collega-professor in de literatuur en vriend van u die in 2008 werd opgepakt door de SNB. U verklaarde dat hij net zoals u politiek actief was en net zoals u omwille van zijn politiek activisme voor corruptie werd veroordeeld (CGVS I, p. 5; CGVS II, p. 8-9). U legde ook een brief voor die K.M. u vanuit de gevangenis zou hebben opgestuurd (stuk 22). Ook in dit geval lijken er echter geen aanwijzingen te zijn dat de veroordeling van uw collega politiek gemotiveerd zou zijn geweest. In de informatie die over deze zaak werd gevonden (cf. artikels uit Armeense media in bijlage), wordt vermeldt dat de arrestatie van K.M. niet politiek gemotiveerd zou zijn. Er zouden wel degelijk ernstige aanwijzingen zijn geweest voor corrupte praktijken. Uit de informatie blijkt bovendien dat deze zaak geen geïsoleerd incident was en dat er meerdere gevallen van corruptie aan het licht zijn gekomen onder professoren van de faculteit literatuur aan de Staatsuniversiteit van Erevan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw politiek profiel kan er ook ernstig worden getwijfeld aan verklaringen over de verdere afpersing door (leden van) de nationale veiligheidsdienst na uw veroordeling in 2005. Door uw bedrieglijke verklaringen af te leggen over de aanleiding van uw problemen maakt u het daarenboven onmogelijk voor het Commissariaat-generaal om een beeld te krijgen van de problemen die u eventueel zou hebben gekend en waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de andere dan de hiervoor reeds besproken documenten die u overlegde de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet kunnen herstellen.

De stukken die u voorlegde om te bewijzen dat u politieke artikels schreef voor oppositiekranten, meer bepaald enkele handgeschreven manuscripten (stuk 44, 45 en 46) alsook ook één kopie van een artikel (stuk 18) dat op 19 mei 2011 onder de naam 'M.M.' gepubliceerd werd in de krant 'Chorrord Ishkhanutyun', werden hier reeds besproken. Toen CEDOCA over dit laatste document een vraag stelde aan de redactie van deze krant, bleek ontegensprekelijk dat u niet de auteur van dit stuk bent. Deze documenten kunnen dan ook niet gezien worden als een bewijs van uw beweerde hoge politieke profiel. Verder legde u enkele foto's (stuk 33) voor om aan te tonen dat u een nauwe band hebt met (de familie van) A.Z., de voormalige voorzitter van de HHSh. Deze foto's kunnen hoogstens aantonen dat u deze persoon kent/hebt gekend, maar vormen geen bewijs van uw beweerde politieke profiel. Dit weegt immers niet op tegen de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de huidige voorzitter en enkele andere kopstukken van de HHSh verklaren dat u niet gekend bent bij de leiding van de partij. De brief die uw oud-collega en vriend zou hebben geschreven vanuit de gevangenis (stuk 22), bevat evenmin informatie die uw beweringen over uw politieke profiel kunnen ondersteunen. Het krantenartikel uit 2011 met een foto waarop volgens uw

verklaringen enkele van uw familieleden staan afgebeeld tijdens hun deelname aan een manifestatie (stuk 49), kan evenmin gezien worden als een bewijs van uw eigen politiek profiel of uw politieke activiteiten in Armenië.

De foto's van de grafzerk van uw neef, L.T., kunnen enkel aantonen dat deze persoon in 2008 is overleden (stuk 34). Deze stukken kunnen niet bewijzen dat uw neef een onnatuurlijke dood zou zijn gestorven of dat hij zou zijn vermoord omwille van de politieke activiteiten van u en uw zoon. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat, ondanks een uitgebreid onderzoek door CEDOCA, geen informatie werd teruggevonden over de beweerde moord op uw neef (cf. 'Antwoorddocument ARM2011-088' in bijlage).

Verder legde u een medisch attest neer van een Belgische arts (stuk 36). Deze arts verklaart dat u 'als gevolg van aframmeling door politieke tegenstanders [sic]' in 2003 en 2008 meerdere letsels zou hebben opgelopen. Dit attest kan echter niet gezien worden als een bewijs van uw politieke activiteiten (in casu uw rol als voorzitter van een kiesbureau in 2003 en uw deelname aan een betoging in 2008) of van de problemen die u als gevolg van deze activiteiten zou hebben gekend, gezien de conclusie over de oorzaak van de vastgestelde letsels duidelijk is gebaseerd op de verklaringen die u hierover zelf tegen de arts hebt afgelegd. Het medisch attest uit Armenië dd. 12/03/2011 (stuk 42) vermeldt dat u een aantal medische complicaties (o.a. aan de ruggenwervel en de nieren) zou hebben gehad, maar maakt geen melding van de oorzaak van deze complicaties. U kunt hiermee dus niet aantonen dat u deze letsels het gevolg zouden zijn van mishandelingen door de ordediensten tijdens uw deelname aan politieke manifestaties. Het medisch attest uit Armenië dd. 01/03/2008 met bijgevoegde röntgenfoto (stuk 31) vermeldt dat uw zoon op die dag met verwondingen aan zijn been zou zijn opgenomen in een ziekenhuis in Erevan. Dit attest maakt echter geen melding van de oorzaak van zijn verwondingen en kan dus niet gezien worden als een bewijs dat uw zoon zou zijn mishandeld (uit het raam van een gebouw gegooid) door de SNB omwille van zijn deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008. Het attest van de universiteit in verband met een ongewettigde afwezigheid van uw zoon in maart 2005 (stuk 35) kan niet aantonen dat hij toen afwezig was omdat hij deelnam aan een politieke manifestatie, gezien de reden voor zijn ongewettigde afwezigheid niet wordt vermeld.

Het attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6), een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 23), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 47), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank in verband met de veroordeling van u en uw zoon dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43) werden reeds besproken in deze beslissing. Zoals hier reeds werd uiteengezet, tonen deze stukken aan dat u in 2005 inderdaad problemen hebt gekend met de SNB en dat u inderdaad voor corruptie werd veroordeeld door een rechtbank, maar kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie. U kunt ook niet aantonen dat uw voordeling door de rechtbank onterecht zou zijn geweest of (deels) werd ingegeven door niet-juridische overwegingen.

Voorts legde u enkele stukken voor om te bewijzen dat u en uw gezin werden afgeperst door (leden van) de SNB; meer bepaald enkele attesten in verband met de verkoop van uw auto dd. 20/12/2005 (stuk 26), een attest in verband met de van verkoop van goud dd. 26/06/2006 (stuk 27), een volmacht gegeven door uw zoon aan uw vrouw om zijn woning te verkopen dd. 26/12/2008 (stuk 9), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 50 dd. 20/11/2009 (stuk 10), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 30 dd. 02/04/2010 (stuk 11), een attest in verband met de verandering van uw domicilieadres dd. 01/09/2010 (stuk 25), en een attest in verband met de registratie van een eigendom dd. 2009 (stuk 28). Deze stukken tonen aan dat u afstand hebt gedaan van enkele eigendommen en dat u en uw vrouw zijn verhuisd van jullie oud adres, maar vormen geen bewijs van uw bewering dat u uw eigendommen hebt moeten verkopen of afstaan omdat u werd afgeperst door de SNB. Het bankafschrift in verband met een geldopname van 25.000 dollar op naam van uw vrouw dd. 07/03/2011 (stuk 12) kan enkel aantonen dat uw vrouw op die datum een som geld afhaalde.

Wat betreft de documenten die u voorlegt en die volgens uw verklaringen moeten aantonen dat de veiligheidsdienst nog inlichtingen heeft ingewonnen over uw verblijfplaats bij het kadaster (stukken 17 en 58), moet worden opgemerkt deze documenten niet kunnen aantonen dat u door de veiligheidsdienst zou worden geviseerd omwille van uw politieke activiteiten, wat nochtans moet blijken uit uw opeenvolgende veklaringen. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal ook op de informatie uit objectieve bronnen, die stellen dat dergelijke documenten gemakkelijk kunnen worden gekocht in Armenië (cf. Antwoorddocument 'ARM2009-005AA' als bijlage).

De (kopieën van) uw verschillende Armeense paspoorten (stuk 14, 15 en 38), het attest van de paspoortdienst (stuk 39), uw geboorteakte (stuk 41), uw huwelijksakte (stuk 3) en uw Armeens rijbewijs (stuk 4) attesteren uw identiteit. Uw diploma (stuk 1), de verdediging van uw dissertatie (stuk

13) en de artikels uit een wetenschappelijk tijdschrift in verband met uw doctoraat (stuk 20) attesteren uw opleiding en uw werk als professor aan de Staatsuniversiteit in Erevan. Het paspoort van uw vrouw (stuk 51), haar diploma (stuk 2) en haar Armeens rijbewijs (stuk 5) attesteren haar identiteit en opleiding. De kopieën van de verschillende Armeense paspoorten van uw zoon (stuk 38), zijn geboorteakte (stuk 40), zijn studentenkaart (stuk 48) en de documenten in verband met zijn legerdienst (stuk 29, 30) attesteren zijn identiteit en opleiding. De verschillende visums van u en uw vrouw voor de VSA (stuk 37), uw Amerikaans rijbewijs (stuk 19) en de transportdocumenten in verband met de verzending van een container met meubelen naar de VSA (stuk 32) attesteren dat u en uw gezin meermaals in de VSA hebben verbleven. De documenten in verband met de repatriëring van uw zoon vanuit de VSA in 1998 en uw repatriëring in 2006 (stuk 16) kunnen enkel aantonen dat jullie toen vanuit het buitenland terugkeerden naar Armenië. De volmacht die uw zoon aan zijn vrouw gaf om met hun kind uit Armenië te kunnen vertrekken (stuk 50), kan louter aantonen dat uw schoondochter op een legale manier uit Armenië is vertrokken. Geen van deze documenten bevat informatie die uw verklaringen over uw problemen in Armenië kan ondersteunen.
Uw zoon en uw schoondochter legden in het kader van hun asielaanvraag ook documenten over.
De meeste van deze stukken werden reeds door u voorgelegd. De overige documenten die door hen werden voorgelegd, meer bepaald het rijbewijs van uw zoon (stuk 3 zoon), enkele inschrijvingsbewijzen van de universiteit (stuk 6 zoon), zijn huwelijksakte (stuk 7 zoon), enkele attesten in verband met zijn legerdienst (stuk 19 zoon), de paspoorten van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 21 zoon), de geboorteaktes van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 22 zoon), het rijbewijs van uw schoondochter (stuk 23 zoon) en de vliegtuigtickets van uw zoon en schoondochter (stuk 20 en 24 zoon), bevatten evenmin informatie die bovenstaande appreciatie kan wijzigen.
Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.
Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er ten aanzien van uw vrouw, ***L.S. (O.V. 6.800.617)****, uw zoon,* ***R.S. (O.V. 6.903.136)****, en uw schoondochter,* ***M.M. (O.V. 6.903.136)****, eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen."*
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing inzake verzoeker, R.S., luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine.
U woonde samen met uw vrouw, ***M.M. (O.V. 6.903.136)****, uw vader,* ***H.S. (O.V. 6.800.617)****, en uw moeder,* ***L.S. (O.V. 6.903.136)****, in de stad Yerevan.*
Uw vader werkte als professor literatuur aan de Staatsuniversiteit van Yerevan.
Hij is politiek actief sinds eind jaren 90.
Hoewel hij geen lid was van een politieke partij, onderhield hij nauwe, persoonlijke banden met verschillende leiders van de oppositiepartij HHSh. Uw vader kreeg problemen omwille van zijn politieke overtuiging.
In 1999 werd uw vader opgepakt door de SNB (veiligheidsdienst) naar aanleiding van een aanval op het Armeens Parlement.
Bij de presidentsverkiezingen in 2003 werd uw vader fysiek toegetakeld toen hij in functie was als voorzitter van een kiesbureau.
U studeerde geneeskunde aan de Medische Universiteit van Yerevan.
In 2005 werd u lid van de jongerenbeweging van de HHSh.
U en uw vader voerden op de universiteit campagne tegen het referendum over de verandering van de grondwet.
Op 7 augustus 2005 werden u en uw vader gearresteerd door de SNB. Jullie werden beschuldigd van fraude bij de toekenning van een gesubsidieerde studiebeurs die u had verkregen om in de VSA te gaan studeren. Jullie bleven vier maanden in de gevangenis.
Op 9 december 2005 werden jullie veroordeeld door een rechtbank.
Een medewerker van de SNB had jullie strafvermindering beloofd als jullie smeergeld zouden betalen. Na het vonnis vroeg hij plots een veel hoger bedrag, hetgeen jullie niet konden betalen.

Van 2006 werden u en uw vader geregeld opgepakt en bedreigd door de SNB om jullie schuld af te lossen.
Op 1 maart 2008 waren u en uw vader aanwezig bij de betogingen in Yerevan naar aanleiding van de presidentsverkiezingen.
Uw vader liep een gebroken arm op toen de politie de betoging met geweld onderdrukte.
U werd gearresteerd door de SNB en uit de derde verdieping van het kantoor van de SNB naar beneden gegooid. Uw been was verbrijzeld en u lag een tijdje in een coma. U lag in totaal een maand in het ziekenhuis.
Op 17 september 2008 werd uw neef, L.T., vermoord door onbekenden. U vermoedt dat ze het eigenlijk op u hadden gemunt.
In 2009 en 2010 zagen jullie zich gedwongen om jullie huizen te verkopen of af te staan aan de SNB om jullie schuld af te lossen.
Op 6 december 2010 werd er een aanslag op het leven van uw ouders gepleegd. Hun wagen werd beschoten door onbekenden.
Jullie besloten om onder te duiken.
In de periode van december 2010 tot maart 2011 leefde u ondergedoken de familie van een vriend van uw man in de stad Kapan.
Op 25 maart 2011 vertrok u uit Armenië. U reisde eerst met het vliegtuig naar Oekraïne. Vanuit Oekraïne reisde u onder een valse identiteit en met een valse reisdocumenten naar de VSA. In de VSA verbleef u bij een vriend.
Op 29 september 2011 nam u het vliegtuig van de VSA naar Frankrijk. U reisde opnieuw onder een (andere) valse identiteit en met een valse reisdocumenten.
U verbleef korte tijd in Parijs, alvorens u op 18 oktober 2011 naar België kwam om op 24 oktober 2011 asiel te vragen.
In België werd u herenigd met uw ouders, die op 6 april 2011 waren vertrokken uit Armenië en op 18 april 2011 asiel hadden gevraagd in België.
Na uw eigen vertrek uit Armenië waren uw vrouw en uw zoon achtergebleven op jullie onderduikadres in Kapan.
Uiteindelijk vertrokken ze op 29 december 2011 uit Armenië. Ze reisden met het vliegtuig naar Litouwen, vanwaar ze met een auto verder naar België reisden.
Op 16 januari 2012 vroeg uw vrouw asiel in België.
B. Motivering
U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als uw vader, ***H.S. (O.V. 6.800.617)****.*
In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming omdat zijn asielrelaas niet geloofwaardig bleek.
Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.
De beslissing van uw vader, die deels is gebaseerd op uw verklaringen, werd als volgt gemotiveerd:
"U verklaart dat u vanaf 1999 tot aan uw vertrek uit Armenië in 2010 politiek actief bent geweest voor de oppositie. Ook uw zoon zou politiek actief zijn geweest. Omwille van jullie politieke activiteiten zouden jullie vervolgd zijn geweest door de overheid. In 2003 werd u als voorzitter van een kiesbureau hard toegetakeld door de ordediensten (CGVS I, p. 11). In 2005 werden u en uw zoon opgepakt door de SNB omwille van jullie politieke activiteiten op de universiteit, waarna jullie valselijk werden beschuldigd en veroordeeld voor corruptie (CGVS I, p. 12-14; CGVS II, p. 5-8; CGVS zoon I, p. 19-21; CGVS zoon II, p.5-7). Bij de protesten op 1 maart 2008 werd u mishandeld door de ordediensten, waarbij u een gebroken arm opliep. Ook uw zoon werd die dag aangehouden en ernstig mishandeld (CGVS II, p. 9-10; CGVS zoon I, p. 22-23). Uw neef, L.T., werd op 17 september 2008 vermoord door onbekenden (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS zoon I, p. 17-18). Ook na 2008 bleven jullie problemen voortduren. A.A., een medewerker van de SNB die in 2005 het onderzoek naar de corruptieaffaire had geleid, bleef jullie afpersen. Jullie moesten al jullie eigendommen (uw auto, uw huis, het huis van uw zoon, etc.) afstaan of verkopen om jullie schulden af te lossen (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS II, p. 9; CGVS zoon I, p. 16-17; CGVS zoon II, p. 10). Op 6 december 2010 werd er door onbekenden een aanslag gepleegd op het leven van u en uw vrouw (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS vrouw, p. 10).
Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas.
Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u een uitgesproken politiek profiel zou hebben gehad in Armenië.
Hoewel u nooit officieel lid werd van de oppositiepartij HHSh, werkte u wel samen met de leiding van de partij om politieke activiteiten te coördineren. U verklaart dat u nauwe connecties zou hebben gehad met verschillende leiders van de HHSh; A.Z. (voormalig voorzitter van HHSh tot 2010), H.B. (voormalig

eerste minister voor de HHSh in de jaren 90), L.T.P. (ex-president van Armenië en momenteel leider van de overkoepelde oppositiebeweging HAK). U had ook persoonlijke contacten met enkele andere leiders van de huidige Armeense oppositie, zoals A.M. (huidige voorzitter van de HHSh) en L.Z. (huidig politiek coördinator van HAK) (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS I, p. 9-10, 13; CGVS II, p. 5; CGVS III, p. 3-6; CGVS zoon I, p. 7; CGVS zoon II, p. 3-5). Verder was u ook actief tijdens verkiezingsperiodes. Bij de verkiezingen in 2003 was u voorzitter van een stembureau in de wijk Erebuni in Erevan. In 2005, toen de regering een referendum over de grondwet uitschreef, organiseerde u samen met uw zoon protestacties aan de Staatsuniversiteit in Erevan. U stelt dat u gezien werd als 'leider van de oppositie aan de universiteit'. U was ook van plan om samen met A.Z. een grote betoging tegen het referendum te organiseren (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS I, p. 12-13; CGVS II, p. 8). Bij presidentsverkiezingen van 2008 hielp u bij de kiesverrichtingen van de wijk Erebuni. U had geen formele functie, maar u 'controleerde 99.9% van de werkzaamheden van het [lokale] partijbureau'. Op 1 maart 2008, tijdens de protesten tegen de uitslag van de presidentsverkiezingen, hield u een toespraak voor de verzamelde menigte op het Operaplein in Erevan (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS II, p. 9-10).
De geloofwaardigheid van het uitgesproken politieke profiel dat u zichzelf toemeet en de problemen die u daardoor zou gekend hebben, wordt echter volledig ondermijnd door objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. 'COI Case ARM2013-024' als bijlage). In het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag nam CEDOCA, de researchdienst van het Commissariaat-generaal, contact op met dhr. A.M., de huidige voorzitter van de HHSh. Aanvankelijk had CEDOCA zeer goede contacten met K.K., voormalig vice-voorzitter van de HHSh. Toen hij vanaf de zomer van 2010 het voorzitterschap van de HHSh waarnam, stemde A.M. ermee in om de goede samenwerking met CEDOCA voort te zetten. De heer A.M. wordt sindsdien als een gezaghebbende en zeer betrouwbare bron beschouwd door CEDOCA. Aangezien uit uw verklaringen moet blijken dat u nauwe contacten had met leidinggevende figuren van de HHSh vroeg CEDOCA aan de heer A.M. of men u kende binnen de partij. ***Het antwoord van dhr. A.M. was formeel: u bent niet bekend bij de partijtop van de HHSh.*** *A.M. voegde hier aan toe dat hij ter verificatie nog persoonlijk navraag had gedaan bij L.Z. en H.B., twee andere topfiguren binnen de oppositie die u volgens uw verklaringen ook persoonlijk zou hebben gekend. Nog volgens de heer A.M. zouden beiden echter hebben verklaard dat u niet bekend bent bij de leiding van de partij. Om uw band met de hiervoor vermelde H.B. alsnog te staven, legde u een document over (document 53: groene map). Het betreft een gekopieerde tekst uit een conversatie op de sociale netwerksite Facebook. Welnu, afgezien van het feit dat de door u overlegde documenten in verband met deze conversatie (screenshot) kopieën zijn, die makkelijk kunnen gemanipuleerd worden mits enig knip- en plakwerk, moet worden opgemerkt dat uit de documenten niet eens ondubbelzinnig kan afgeleid worden dat u inderdaad contact onderhoudt of gehad hebt met H.B.. Zelfs indien de kopie een reële weergave is van een conversatie tussen uzelf en H.B., dan nog moet opgemerkt worden dat de reactie van de genaamde H.B. dermate summier is, zodat niet kan gesteld worden dat u wel een voorname positie binnen de HHSh bekleedt. Daarbovenop kan nog opgemerkt worden dat iedereen, vrij snel en eenvoudig, een Facebook-profiel onder een valse of andere naam kan aanmaken. In het beste geval kunt u derhalve met dergelijk document aantonen dat u een bepaalde persoonlijke band met H.B. hebt, wat echter niet automatisch impliceert dat u actief was binnen de (top van de) HHSh. Eveneens om uw band met H.B. aan te tonen, legt u een uittreksel uit een fotoklasboek van het schooljaar 1974-1975 over (document 52: groene map). Los van de vaststelling dat ook dit document een kopie betreft, waardoor het makkelijk kan gefabriceerd worden mits enig knip- en plakwerk, moet worden opgemerkt worden dat de lay-out van de foto's van leerkrachten en leerlingen van klas 10G (eerste 2 pagina's van document) opmerkelijk verschilt met de opmaak van de foto's van klas 10A (laatste 2 pagina's document). Bij klas 10A staan verder de woorden "schooljaar" en "laureaten", die niet vermeld worden bij klas 10G. Ook de versiering en zetting van de pagina's verschilt opmerkelijk. Afgezien van twijfels over de authenticiteit van het betreffende stuk op basis van de hiervoor beschreven vaststellingen, moet worden opgemerkt dat uit een dergelijk stuk, dat kennelijk dateert van zowat 40 jaar geleden, niet kan afgeleid worden wat de recente of huidige onderlinge relatie is van de personen die erop afgebeeld staan. Ook dit document kan bijgevolg in het beste geval aantonen dat u en H.B. elkaar kennen; het zegt echter niets over uw voorgehouden politiek profiel. Toen u tijdens het derde gehoor bij het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd de verklaringen van de heer A.M., de voorzitter van de HHSh, hield u voet bij stuk. U beweerde dat u wel degelijk nauwe banden had met (topfiguren binnen) de HHSh en dat het bijgevolg onmogelijk is dat de leiding van de partij u niet zou kennen. Toen u daarop werd gevraagd waarom de voorzitter van de partij formeel zou verklaren dat hij u niet kent, beweerde u plots dat dit te wijten zou zijn aan een intern dispuut binnen de HHSh. U zei dat u nauw gelieerd was met A.Z., de vorige voorzitter van de HHSh, en dat A.M. een persoonlijk conflict zou hebben met zijn voorganger. U zou nu de dupe zijn van dit conflict: om deze reden zou A.M. dus beweren dat hij u3 niet kent (CGVS III, p. 6-8). Deze uitleg is echter niet aannemelijk. Indien u zich werkelijk jarenlang actief zou hebben ingezet voor de HHSh en indien u*

omwille van uw activiteiten werkelijk ernstig zou zijn vervolgd door de Armeense veiligheidsdienst, dan lijkt het weinig waarschijnlijk dat de voorzitter van de HHSh u zomaar zou verloochenen, louter en alleen omwille van een dispuut tussen hem en A.Z., die volgens uw verklaringen een goede vriend van u zou zijn. Om uw band met A.Z., en diens conflict met A.M. aan te tonen legt u een artikel over waarop een tekstje met de hand staat geschreven (document 56: groene map). Naar u beweert, zou het bijschrift, waarin vermeld wordt dat het artikel uitlegt waarom er spanningen zouden zijn tussen A.Z. en A.M., van de hand van A.Z. zijn. Welnu, uit het handschrift kan onmogelijk afgeleid worden wie de auteur is. Een dergelijk handgeschreven bijschrift heeft bijgevolg een te verwaarlozen bewijswaarde. Wat het artikel zelf betreft kan worden opgemerkt dat het louter ingaat op de afkalvende rol van L.T.P. als leider van de Armeense oppositie. Daarom zou een nieuwe HHSh gesticht worden. A.M. wordt hoegenaamd niet vermeld in het artikel. Daarenboven kan nog worden opgemerkt dat u, toen u werd gevraagd om uw relatie met de heer A.M. toe te lichten, hebt verteld dat u hem persoonlijk kende en dat hij ook een aantal keer was komen eten bij u thuis. U repte met geen woord over een eventueel conflict tussen u en de heer A.M. (CGVS III, p. 5). Het is dan ook uiterst merkwaardig en weinig geloofwaardig dat u, wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat de heer A.M. u niet blijkt te kennen, plots een verhaal over een onderling conflict opdist.

Wat betreft uw bewering dat u en uw zoon in 2005 politiek actief zouden zijn geweest aan de Staatsuniversiteit van Erevan (in nauwe samenwerking met de partij HHSh) en dat de autoriteiten jullie omwille van dit activisme in december 2005 onterecht zouden hebben veroordeeld wegens corruptie, merkte de heer A.M. op dat hij niet op de hoogte is van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn omwille van politiek activisme (zie ook COI Case 'ARM2013-024'). Hij voegde hier aan toe dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de universiteit. U legde ook een brief over, ondertekend door meerdere universiteitsprofessoren, waarmee u wenst aan te tonen dat er banden zijn tussen de intellectuele elite en de politieke oppositie in Armenië (document 55: groene map). Welnu, eveneens uit onderzoek van CEDOCA (COI Case 'ARM2013-023') blijkt dat de ondertekenaars niet te identificeren zijn, noch als professoren, noch als (belangrijke) politieke opposanten. En u legt ten slotte, ter staving van uw politiek profiel, een brief neer van een zekere L.G., een "lid van de oppositie" (document 54: groene map). Welnu, afgezien van het feit dat handgeschreven getuigenissen sowieso een geringe bewijswaarde hebben, aangezien ernstig kan getwijfeld worden aan de objectiviteit van de bron, moet worden vastgesteld dat CEDOCA evenmin deze persoon kon identificeren als een (belangrijk) lid van de Armeense oppositie (COI Case ARM2013-029).

Welnu, op basis van bovenstaande vaststellingen moet het Commissariaat-generaal besluiten dat uw politiek profiel niet geloofwaardig is. De voorzitter van de partij waarmee u nauwe banden zou hebben gehad, verklaart dat hij u niet kent. Gezien u verklaarde dat al uw problemen het gevolg zouden zijn van uw uitgesproken politiek profiel, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel ondermijnd.

Voorts blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in Armenië momenteel geen sprake is van vervolging van politieke activisten.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. COI Focus: Armenië: Politieke oppositie en de machthebbers sinds 2008) in bijlage), blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 kunnen ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verlopen ze zonder incidenten. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. De schets van dit gewelddadig verloop van de presidentsverkiezingen van februari 2008 is dan ook niet op u van toepassing, aangezien hierboven omstandig gemotiveerd werd dat u uw uitgesproken politiek profiel niet aannemelijk maakt.

In de hypothese dat u en uw zoon toch een bepaald politiek profiel zouden hebben gehad (bv. een laag profiel als verantwoordelijke voor de kiesverrichtingen in een stembureau of als gewone deelnemer aan politieke manifestaties) – wat gelet op jullie bedrieglijke verklaringen over uw politieke activiteiten niet zonder meer kan worden aanvaard – meent het Commissariaat-generaal dat er op basis van voormelde informatie kan worden gesteld dat jullie bij terugkeer naar Armenië niet zullen worden vervolgd omwille van jullie politieke overtuiging of activiteiten. Zelfs indien u en uw zoon daadwerkelijk de problemen die jullie inroepen (cf. het feit dat u in 2003 als voorzitter van een kiesbureau zou zijn

mishandeld door de ordediensten, het feit dat u en uw zoon zouden zijn mishandeld door de ordediensten omwille van jullie deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008) zouden hebben meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat jullie omwille van deze redenen actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zullen uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende bewijsstukken aan die de informatie waarop het Commissariaat-generaal zicht baseert zouden kunnen tegenspreken.

Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat u geen geloofwaardige gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er een band is tussen de politieke en de intellectuele elite, die van dien aard is dat deze tot ernstige problemen zou leiden.

Er moet worden benadrukt dat u zich hebt schuldig gemaakt aan documentfraude en dit mogelijk met het oog op het aandikken van uw hoog profiel en/of de door u ingeroepen problemen. Deze vaststelling ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder.

Volgens uw verklaringen hebt u doorheen de jaren vele politieke artikels geschreven voor Armeense oppositiekranten (CGVS I, p. 3-4; CGVS II, p. 6). Welnu, in het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag nam CEDOCA ook contact op de redactie van de krant 'Chorrord Ishkhanutyun' (Vierde Macht).U had immers verklaard dat u verschillende artikels voor deze krant had geschreven. Ter staving van uw asielrelaas legde u enkele handgeschreven manuscripten voor (stuk 44, 45 en 46) voor alsook één kopie van een gepubliceerd artikel (stuk 18), die volgens uw verklaringen op dd. 19 mei 2011 onder uw pseudoniem 'M.M.' was gepubliceerd in de krant 'Chorrord Ishkhanutyun' (CGVS I, p. 3-4; CGVS III, p. 4, 7). CEDOCA vroeg aan de redactie van de krant of kon worden geverifieerd of u de auteur van dit artikel bent (ARM2011-088). Het antwoord van de redactie was categoriek: u bent niet de auteur van dit krantenartikel. Het pseudoniem M.M. is een generieke naam die gebruikt wordt door auteurs die anoniem willen blijven. De redactie verklaarde echter formeel dat niet u, maar twee journalisten die momenteel nog in Armenië verblijven, dit stuk hebben geschreven. Bij confrontatie met de verklaring van de redactie van 'Chorrord Ishkhanutyun' dat u niet de auteur bent van het artikel dat op 19 mei 2011 in hun krant werd gepubliceerd, bleef u ook hier bij uw verhaal: u beweerde dat u wel degelijk de auteur van dit artikel bent. U kon echter geen verklaring bieden waarom de redactie van de krant het tegendeel beweert (CGVS III, p. 7).Dat voormelde krant zou geleid worden door A.M. is evenmin een afdoende uitleg, aangezien in deze beslissing reeds omstandig werd gemotiveerd dat het niet aannemelijk is dat er een conflict bestaat tussen uzelf en A.M. (hij kwam meermaals bij u thuis eten en u repte met geen woord over enig conflict met hem, CGVS III, p.5).

Ter staving van door u ingeroepen vervolgingsfeiten legde u een document over, uitgaande van de administratie van de stad Erevan (document 57: groene map). Niet alleen vermeldt het document dat u uw woning in de Erevan verkocht, maar het document maakt ook melding van vervolgingsfeiten jegens u (beschieting). Aangezien het als uiterst bevreemdend werd bevonden dat een gemeentelijke administratie, normaliter belast met de registratie van de inwoners en hun onroerend goed, melding maakt van vervolgingsfeiten jegens een ex-inwoner, werd aan CEDOCA gevraagd om ook naar dit document onderzoek te verrichten. Uit het antwoord (zie COI Case ARM2013-26) dat CEDOCA ontving van M.D., voorzitter van de Helsinki Association van Armenië, eveneens een betrouwbare bron, blijkt formeel dat het attest vals is; zowel uit de vorm als uit de inhoud kan dit ondubbelzinnig afgeleid worden. Bijgevolg mag gesteld worden dat u zich, inzake dit stavingsstuk, schuldig maakt aan documentfraude om aldus de asielinstanties bewust en intentioneel te misleiden. Welnu, dat u zowel uw politiek profiel tracht aan te dikken, mits het overleggen van een niet door u geschreven krantenartikel, alsook ingeroepen vervolgingsfeiten (beschieting) tracht aan te tonen, door het overleggen van een zogenaamd door een gemeentelijke administratie uitgereikt attest, dat manifest vals blijkt te zijn, ondergraaft uw geloofwaardigheid nog verder.

Voorts zijn er voldoende aanwijzingen om te stellen dat uw arrestatie door de Nationale Veiligheidsdienst en uw veroordeling voor corruptie in 2005 niet van politieke, maar wel van gemeenrechtelijke aard zijn.

In het kader van uw asielprocedure legde u enkele documenten voor in verband met de arrestatie van u en uw zoon door de SNB op 7 augustus 2005 en jullie daaropvolgende veroordeling voor corruptie door de rechtbank op 9 december 2005; namelijk een attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6), een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 47), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een kennisgeving van de SNB (document 59) dd.13.08.2005, een ongedateerde kennisgeving dat een strafzaak voor onderzoek werd doorverwezen (document 60), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 23), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43).

Deze documenten tonen aan dat u en uw zoon inderdaad problemen hebben gekend met de SNB en dat jullie in december 2005 inderdaad voor corruptie werden veroordeeld door een rechtbank. Gelet

op bovenstaande vaststellingen kan er echter helemaal geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie. Uw politiek profiel bleek immers niet geloofwaardig. Bovendien verklaarde dhr. A.M. dat hij niet op de hoogte was van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn geweest omwille van hun politiek activisme voor de oppositie (in casu de HHSh). Hij voegde hieraan toe dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de Staatsuniversiteit in Erevan (cf. supra).

Het Commissariaat-generaal meent verder dat u niet kunt aantonen dat de veroordeling van u en uw zoon onterecht zou zijn geweest, of (deels) ingegeven werd door niet-juridische overwegingen. Meer nog; u geeft zelf aan dat u uw zoon hebt proberen bevoordelen door uw invloed als professor aan de universiteit te gebruiken zodat hij (buiten de normale selectieprocedure om) met een gesubsidieerde beurs naar de Verenigde Staten zou kunnen gaan om daar zijn studies in de geneeskunde verder te zetten – al ontkent u dat u hiervoor effectief steekpenningen zou hebben betaald (CGVS II, p. 6-7). Hiermee bevestigde u dus dat u effectief strafbare feiten hebt gepleegd. Wat betreft uw veroordeling door de rechtbank in 2005 voor corruptie verwees u ook naar het geval van K.M., een collega-professor in de literatuur en vriend van u die in 2008 werd opgepakt door de SNB. U verklaarde dat hij net zoals u politiek actief was en net zoals u omwille van zijn politiek activisme voor corruptie werd veroordeeld (CGVS I, p. 5; CGVS II, p. 8-9). U legde ook een brief voor die K.M. u vanuit de gevangenis zou hebben opgestuurd (stuk 22). Ook in dit geval lijken er echter geen aanwijzingen te zijn dat de veroordeling van uw collega politiek gemotiveerd zou zijn geweest. In de informatie die over deze zaak werd gevonden (cf. artikels uit Armeense media in bijlage), wordt vermeldt dat de arrestatie van K.M. niet politiek gemotiveerd zou zijn. Er zouden wel degelijk ernstige aanwijzingen zijn geweest voor corrupte praktijken. Uit de informatie blijkt bovendien dat deze zaak geen geïsoleerd incident was en dat er meerdere gevallen van corruptie aan het licht zijn gekomen onder professoren van de faculteit literatuur aan de Staatsuniversiteit van Erevan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw politiek profiel kan er ook ernstig worden getwijfeld aan verklaringen over de verdere afpersing door (leden van) de nationale veiligheidsdienst na uw veroordeling in 2005. Door uw bedrieglijke verklaringen af te leggen over de aanleiding van uw problemen maakt u het daarenboven onmogelijk voor het Commissariaat-generaal om een beeld te krijgen van de problemen die u eventueel zou hebben gekend en waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de andere dan de hiervoor reeds besproken documenten die u overlegde de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet kunnen herstellen.

De stukken die u voorlegde om te bewijzen dat u politieke artikels schreef voor oppositiekranten, meer bepaald enkele handgeschreven manuscripten (stuk 44, 45 en 46) alsook ook één kopie van een artikel (stuk 18) dat op 19 mei 2011 onder de naam 'M.M.' gepubliceerd werd in de krant 'Chorrord Ishkhanutyun', werden hier reeds besproken. Toen CEDOCA over dit laatste document een vraag stelde aan de redactie van deze krant, bleek ontegensprekelijk dat u niet de auteur van dit stuk bent. Deze documenten kunnen dan ook niet gezien worden als een bewijs van uw beweerde hoge politieke profiel. Verder legde u enkele foto's (stuk 33) voor om aan te tonen dat u een nauwe band hebt met (de familie van) A.Z., de voormalige voorzitter van de HHSh. Deze foto's kunnen hoogstens aantonen dat u deze persoon kent/hebt gekend, maar vormen geen bewijs van uw beweerde politieke profiel. Dit weegt immers niet op tegen de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de huidige voorzitter en enkele andere kopstukken van de HHSh verklaren dat u niet gekend bent bij de leiding van de partij. De brief die uw oud-collega en vriend zou hebben geschreven vanuit de gevangenis (stuk 22), bevat evenmin informatie die uw beweringen over uw politieke profiel kunnen ondersteunen. Het krantenartikel uit 2011 met een foto waarop volgens uw verklaringen enkele van uw familieleden staan afgebeeld tijdens hun deelname aan een manifestatie (stuk 49), kan evenmin gezien worden als een bewijs van uw eigen politiek profiel of uw politieke activiteiten in Armenië.

De foto's van de grafzerk van uw neef, L.T., kunnen enkel aantonen dat deze persoon in 2008 is overleden (stuk 34). Deze stukken kunnen niet bewijzen dat uw neef een onnatuurlijke dood zou zijn gestorven of dat hij zou zijn vermoord omwille van de politieke activiteiten van u en uw zoon. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat, ondanks een uitgebreid onderzoek door CEDOCA, geen informatie werd teruggevonden over de beweerde moord op uw neef (cf. 'Antwoorddocument ARM2011-088' in bijlage).

Verder legde u een medisch attest neer van een Belgische arts (stuk 36). Deze arts verklaart dat u 'als gevolg van aframmeling door politieke tegenstanders [sic]' in 2003 en 2008 meerdere letsels zou hebben opgelopen. Dit attest kan echter niet gezien worden als een bewijs van uw politieke activiteiten

(in casu uw rol als voorzitter van een kiesbureau in 2003 en uw deelname aan een betoging in 2008) of van de problemen die u als gevolg van deze activiteiten zou hebben gekend, gezien de conclusie over de oorzaak van de vastgestelde letsels duidelijk is gebaseerd op de verklaringen die u hierover zelf tegen de arts hebt afgelegd. Het medisch attest uit Armenië dd. 12/03/2011 (stuk 42) vermeldt dat u een aantal medische complicaties (o.a. aan de ruggenwervel en de nieren) zou hebben gehad, maar maakt geen melding van de oorzaak van deze complicaties. U kunt hiermee dus niet aantonen dat u deze letsels het gevolg zouden zijn van mishandelingen door de ordediensten tijdens uw deelname aan politieke manifestaties. Het medisch attest uit Armenië dd. 01/03/2008 met bijgevoegde röntgenfoto (stuk 31) vermeldt dat uw zoon op die dag met verwondingen aan zijn been zou zijn opgenomen in een ziekenhuis in Erevan. Dit attest maakt echter geen melding van de oorzaak van zijn verwondingen en kan dus niet gezien worden als een bewijs dat uw zoon zou zijn mishandeld (uit het raam van een gebouw gegooid) door de SNB omwille van zijn deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008. Het attest van de universiteit in verband met een ongewettigde afwezigheid van uw zoon in maart 2005 (stuk 35) kan niet aantonen dat hij toen afwezig was omdat hij deelnam aan een politieke manifestatie, gezien de reden voor zijn ongewettigde afwezigheid niet wordt vermeld.

Het attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6), een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 23), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 47), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank in verband met de veroordeling van u en uw zoon dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43) werden reeds besproken in deze beslissing. Zoals hier reeds werd uiteengezet, tonen deze stukken aan dat u in 2005 inderdaad problemen hebt gekend met de SNB en dat u inderdaad voor corruptie werd veroordeeld door een rechtbank, maar kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie. U kunt ook niet aantonen dat uw voordeling door de rechtbank onterecht zou zijn geweest of (deels) werd ingegeven door niet-juridische overwegingen.

Voorts legde u enkele stukken voor om te bewijzen dat u en uw gezin werden afgeperst door (leden van) de SNB; meer bepaald enkele attesten in verband met de verkoop van uw auto dd. 20/12/2005 (stuk 26), een attest in verband met de van verkoop van goud dd. 26/06/2006 (stuk 27), een volmacht gegeven door uw zoon aan uw vrouw om zijn woning te verkopen dd. 26/12/2008 (stuk 9), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 50 dd. 20/11/2009 (stuk 10), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 30 dd. 02/04/2010 (stuk 11), een attest in verband met de verandering van uw domicilieadres dd. 01/09/2010 (stuk 25), en een attest in verband met de registratie van een eigendom dd. 2009 (stuk 28). Deze stukken tonen aan dat u afstand hebt gedaan van enkele eigendommen en dat u en uw vrouw zijn verhuisd van jullie oud adres, maar vormen geen bewijs van uw bewering dat u uw eigendommen hebt moeten verkopen of afstaan omdat u werd afgeperst door de SNB. Het bankafschrift in verband met een geldopname van 25.000 dollar op naam van uw vrouw dd. 07/03/2011 (stuk 12) kan enkel aantonen dat uw vrouw op die datum een som geld afhaalde.

Wat betreft de documenten die u voorlegt en die volgens uw verklaringen moeten aantonen dat de veiligheidsdienst nog inlichtingen heeft ingewonnen over uw verblijfplaats bij het kadaster (stukken 17 en 58), moet worden opgemerkt deze documenten niet kunnen aantonen dat u door de veiligheidsdienst zou worden geviseerd omwille van uw politieke activiteiten, wat nochtans moet blijken uit uw opeenvolgende veklaringen. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal ook op de informatie uit objectieve bronnen, die stellen dat dergelijke documenten gemakkelijk kunnen worden gekocht in Armenië (cf. Antwoorddocument 'ARM2009-005AA' als bijlage).

De (kopieën van) uw verschillende Armeense paspoorten (stuk 14, 15 en 38), het attest van de paspoortdienst (stuk 39), uw geboorteakte (stuk 41), uw huwelijksakte (stuk 3) en uw Armeens rijbewijs (stuk 4) attesteren uw identiteit. Uw diploma (stuk 1), de verdediging van uw dissertatie (stuk 13) en de artikels uit een wetenschappelijk tijdschrift in verband met uw doctoraat (stuk 20) attesteren uw opleiding en uw werk als professor aan de Staatsuniversiteit in Erevan. Het paspoort van uw vrouw (stuk 51), haar diploma (stuk 2) en haar Armeens rijbewijs (stuk 5) attesteren haar identiteit en opleiding. De kopieën van de verschillende Armeense paspoorten van uw zoon (stuk 38), zijn geboorteakte (stuk 40), zijn studentenkaart (stuk 48) en de documenten in verband met zijn legerdienst (stuk 29, 30) attesteren zijn identiteit en opleiding. De verschillende visums van u en uw vrouw voor de VSA (stuk 37), uw Amerikaans rijbewijs (stuk 19) en de transportdocumenten in verband met de verzending van een container met meubelen naar de VSA (stuk 32) attesteren dat u en uw gezin meermaals in de VSA hebben verbleven. De documenten in verband met de repatriëring van uw zoon vanuit de VSA in 1998 en uw repatriëring in 2006 (stuk 16) kunnen enkel aantonen dat jullie toen vanuit het buitenland terugkeerden naar Armenië. De volmacht die uw zoon aan zijn vrouw gaf om met hun kind uit Armenië te kunnen vertrekken (stuk 50), kan louter aantonen dat uw schoondochter op een legale

manier uit Armenië is vertrokken. Geen van deze documenten bevat informatie die uw verklaringen over uw problemen in Armenië kan ondersteunen.
Uw zoon en uw schoondochter legden in het kader van hun asielaanvraag ook documenten over.
De meeste van deze stukken werden reeds door u voorgelegd. De overige documenten die door hen werden voorgelegd, meer bepaald het rijbewijs van uw zoon (stuk 3 zoon), enkele inschrijvingsbewijzen van de universiteit (stuk 6 zoon), zijn huwelijksakte (stuk 7 zoon), enkele attesten in verband met zijn legerdienst (stuk 19 zoon), de paspoorten van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 21 zoon), de geboorteaktes van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 22 zoon), het rijbewijs van uw schoondochter (stuk 23 zoon) en de vliegtuigtickets van uw zoon en schoondochter (stuk 20 en 24 zoon), bevatten evenmin informatie die bovenstaande appreciatie kan wijzigen.
Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.
Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er ten aanzien van uw vrouw, ***L.S. (O.V. 6.800.617)****, uw zoon,* ***R.S. (O.V. 6.903.136)****, en uw schoondochter,* ***M.M. (O.V. 6.903.136)****, eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.*"
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.4. De bestreden beslissing inzake verzoekster, M.M., luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine.
U woonde samen met uw man, ***R.S. (O.V. 6.903.136)****, uw schoonvader* ***H.S. (O.V. 6800.617)****, en uw schoonmoeder,* ***L.S. (O.V. 6.903.136)****, in de stad Yerevan.*
Uw schoonvader werkte als professor literatuur aan de Staatsuniversiteit van Yerevan.
Hij is politiek actief sinds eind jaren 90.
Hoewel hij geen lid was van een politieke partij, onderhield hij nauwe, persoonlijke banden met verschillende leden van de oppositiepartij HHSh.
Uw schoonvader kreeg problemen omwille van zijn politieke overtuiging.
In 2005 werd uw man, die studeerde aan de medische universiteit van Yerevan, lid van de jongerenbeweging van de HHSh.
Uw schoonvader en uw man voerden op de universiteit campagne tegen het referendum over de verandering van de grondwet.
Op 7 augustus 2005 werden uw man en uw schoonvader gearresteerd door de SNB (veiligheidsdienst). Ze werden beschuldigd van fraude bij de toekenning van een gesubsidieerde studiebeurs aan uw man om in de VSA te gaan studeren.
Ze bleven vier maanden in de gevangenis. Op 9 december 2005 werden ze veroordeeld door een rechtbank. Een medewerker van de SNB had hen strafvermindering beloofd als ze smeergeld zouden betalen. Na het vonnis vroeg hij plots een veel hoger bedrag, hetgeen ze niet konden betalen.
Van 2006 werden uw man en uw schoonvader geregeld opgepakt en bedreigd door de SNB om de schuld af te lossen.
Op 1 maart 2008 waren uw man en uw schoonvader aanwezig bij de betogingen in Yerevan naar aanleiding van de presidentsverkiezing.
Uw schoonvader liep een gebroken arm op toen de politie de betoging met geweld onderdrukte.
Uw man werd gearresteerd door de SNB en uit de derde verdieping van een gebouw gegooid. Hij lag een maand in het ziekenhuis.
Op 17 september 2008 werd L.T., een neef van uw man, vermoord door onbekenden. Jullie vermoeden dat men het eigenlijk op uw man gemunt had.
In 2009 en 2010 zagen jullie zich gedwongen om jullie huizen te verkopen of af te staan aan de SNB om jullie schuld af te lossen.
Op 6 december 2010 werd er een aanslag gepleegd op het leven van uw schoonouders. Hun wagen werd beschoten door onbekenden.
Jullie besloten om onder te duiken. In de periode van december 2010 tot december 2011 leefde u ondergedoken de familie van een vriend van uw man in de stad Kapan.
Op 6 april 2011 vertrokken uw schoonouders uit Armenië.
Op 18 april 2011 vroegen ze asiel in België.

Uw man was reeds op 25 maart 2011 vertrokken uit Armenië. Hij verbleef eerst een tijd in de VSA, voor hij naar België reisde.
Op 24 oktober 2011 vroeg hij asiel in België.
Na het vertrek van uw man bleef u samen met uw zoon achter op jullie onderduikadres.
Uiteindelijk vertrokken jullie op 29 december 2011 uit Armenië. Jullie reisden met het vliegtuig naar Litouwen, vanwaar u met een auto verder naar België reisde.
Op 16 januari 2012 vroeg u asiel in België.
B. Motivering
*U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als uw schoonvader, **H.S. (O.V.6.800.617)**, en uw echtgenoot, **R.S. (O.V. 6.903.136)**.*
In het kader van de door hen ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming omdat hun asielrelaas niet geloofwaardig bleek.
Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.
De beslissing van uw schoonvader en uw man werd als volgt gemotiveerd:
"U verklaart dat u vanaf 1999 tot aan uw vertrek uit Armenië in 2010 politiek actief bent geweest voor de oppositie. Ook uw zoon zou politiek actief zijn geweest. Omwille van jullie politieke activiteiten zouden jullie vervolgd zijn geweest door de overheid. In 2003 werd u als voorzitter van een kiesbureau hard toegetakeld door de ordediensten (CGVS I, p. 11). In 2005 werden u en uw zoon opgepakt door de SNB omwille van jullie politieke activiteiten op de universiteit, waarna jullie valselijk werden beschuldigd en veroordeeld voor corruptie (CGVS I, p. 12-14; CGVS II, p. 5-8; CGVS zoon I, p. 19-21; CGVS zoon II, p.5-7). Bij de protesten op 1 maart 2008 werd u mishandeld door de ordediensten, waarbij u een gebroken arm opliep. Ook uw zoon werd die dag aangehouden en ernstig mishandeld (CGVS II, p. 9-10; CGVS zoon I, p. 22-23). Uw neef, L.T., werd op 17 september 2008 vermoord door onbekenden (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS zoon I, p. 17-18). Ook na 2008 bleven jullie problemen voortduren. A.A., een medewerker van de SNB die in 2005 het onderzoek naar de corruptieaffaire had geleid, bleef jullie afpersen. Jullie moesten al jullie eigendommen (uw auto, uw huis, het huis van uw zoon, etc.) afstaan of verkopen om jullie schulden af te lossen (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS II, p. 9; CGVS zoon I, p. 16-17; CGVS zoon II, p. 10). Op 6 december 2010 werd er door onbekenden een aanslag gepleegd op het leven van u en uw vrouw (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS vrouw, p. 10).
Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas.
Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u een uitgesproken politiek profiel zou hebben gehad in Armenië.
Hoewel u nooit officieel lid werd van de oppositiepartij HHSh, werkte u wel samen met de leiding van de partij om politieke activiteiten te coördineren. U verklaart dat u nauwe connecties zou hebben gehad met verschillende leiders van de HHSh; A.Z. (voormalig voorzitter van HHSh tot 2010), H.B. (voormalig eerste minister voor de HHSh in de jaren 90), L.T.P. (ex-president van Armenië en momenteel leider van de overkoepelde oppositiebeweging HAK). U had ook persoonlijke contacten met enkele andere leiders van de huidige Armeense oppositie, zoals A.M. (huidige voorzitter van de HHSh) en L.Z. (huidig politiek coördinator van HAK) (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS I, p. 9-10, 13; CGVS II, p. 5; CGVS III, p. 3-6; CGVS zoon I, p. 7; CGVS zoon II, p. 3-5). Verder was u ook actief tijdens verkiezingsperiodes. Bij de verkiezingen in 2003 was u voorzitter van een stembureau in de wijk Erebuni in Erevan. In 2005, toen de regering een referendum over de grondwet uitschreef, organiseerde u samen met uw zoon protestacties aan de Staatsuniversiteit in Erevan. U stelt dat u gezien werd als 'leider van de oppositie aan de universiteit'. U was ook van plan om samen met A.Z. een grote betoging tegen het referendum te organiseren (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS I, p. 12-13; CGVS II, p. 8). Bij presidentsverkiezingen van 2008 hielp u bij de kiesverrichtingen van de wijk Erebuni. U had geen formele functie, maar u 'controleerde 99.9% van de werkzaamheden van het [lokale] partijbureau'. Op 1 maart 2008, tijdens de protesten tegen de uitslag van de presidentsverkiezingen, hield u een toespraak voor de verzamelde menigte op het Operaplein in Erevan (CGVS vragenlijst, nr. 3.5; CGVS II, p. 9-10).
De geloofwaardigheid van het uitgesproken politieke profiel dat u zichzelf toemeet en de problemen die u daardoor zou gekend hebben, wordt echter volledig ondermijnd door objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. 'COI Case ARM2013-024' als bijlage). In het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag nam CEDOCA, de researchdienst van het Commissariaat-generaal, contact op met dhr. A.M., de huidige voorzitter van de HHSh. Aanvankelijk had CEDOCA zeer goede contacten met K.K., voormalig vice-voorzitter van de HHSh. Toen hij vanaf de zomer van 2010 het voorzitterschap van de HHSh waarnam, stemde A.M. ermee in om de goede samenwerking met CEDOCA voort te zetten. De heer A.M. wordt sindsdien als een gezaghebbende en zeer betrouwbare bron beschouwd door CEDOCA. Aangezien uit uw verklaringen moet blijken dat u nauwe contacten had

met leidinggevende figuren van de HHSh vroeg CEDOCA aan de heer A.M. of men u kende binnen de partij. ***Het antwoord van dhr. A.M. was formeel: u bent niet bekend bij de partijtop van de HHSh.*** *A.M. voegde hier aan toe dat hij ter verificatie nog persoonlijk navraag had gedaan bij L.Z. en H.B., twee andere topfiguren binnen de oppositie die u volgens uw verklaringen ook persoonlijk zou hebben gekend. Nog volgens de heer A.M. zouden beiden echter hebben verklaard dat u niet bekend bent bij de leiding van de partij. Om uw band met de hiervoor vermelde H.B. alsnog te staven, legde u een document over (document 53: groene map). Het betreft een gekopieerde tekst uit een conversatie op de sociale netwerksite Facebook. Welnu, afgezien van het feit dat de door u overlegde documenten in verband met deze conversatie (screenshot) kopieën zijn, die makkelijk kunnen gemanipuleerd worden mits enig knip- en plakwerk, moet worden opgemerkt dat uit de documenten niet eens ondubbelzinnig kan afgeleid worden dat u inderdaad contact onderhoudt of gehad hebt met H.B.. Zelfs indien de kopie een reële weergave is van een conversatie tussen uzelf en H.B., dan nog moet opgemerkt worden dat de reactie van de genaamde H.B. dermate summier is, zodat niet kan gesteld worden dat u wel een voorname positie binnen de HHSh bekleedt. Daarbovenop kan nog opgemerkt worden dat iedereen, vrij snel en eenvoudig, een Facebook-profiel onder een valse of andere naam kan aanmaken. In het beste geval kunt u derhalve met dergelijk document aantonen dat u een bepaalde persoonlijke band met H.B. hebt, wat echter niet automatisch impliceert dat u actief was binnen de (top van de) HHSh. Eveneens om uw band met H.B. aan te tonen, legt u een uittreksel uit een fotoklasboek van het schooljaar 1974-1975 over (document 52: groene map). Los van de vaststelling dat ook dit document een kopie betreft, waardoor het makkelijk kan gefabriceerd worden mits enig knip- en plakwerk, moet worden opgemerkt worden dat de lay-out van de foto's van leerkrachten en leerlingen van klas 10G (eerste 2 pagina's van document) opmerkelijk verschilt met de opmaak van de foto's van klas 10A (laatste 2 pagina's document). Bij klas 10A staan verder de woorden "schooljaar" en "laureaten", die niet vermeld worden bij klas 10G. Ook de versiering en zetting van de pagina's verschilt opmerkelijk. Afgezien van twijfels over de authenticiteit van het betreffende stuk op basis van de hiervoor beschreven vaststellingen, moet worden opgemerkt dat uit een dergelijk stuk, dat kennelijk dateert van zowat 40 jaar geleden, niet kan afgeleid worden wat de recente of huidige onderlinge relatie is van de personen die erop afgebeeld staan. Ook dit document kan bijgevolg in het beste geval aantonen dat u en H.B. elkaar kennen; het zegt echter niets over uw voorgehouden politiek profiel. Toen u tijdens het derde gehoor bij het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd de verklaringen van de heer A.M., de voorzitter van de HHSh, hield u voet bij stuk. U beweerde dat u wel degelijk nauwe banden had met (topfiguren binnen) de HHSh en dat het bijgevolg onmogelijk is dat de leiding van de partij u niet zou kennen. Toen u daarop werd gevraagd waarom de voorzitter van de partij formeel zou verklaren dat hij u niet kent, beweerde u plots dat dit te wijten zou zijn aan een intern dispuut binnen de HHSh. U zei dat u nauw gelieerd was met A.Z., de vorige voorzitter van de HHSh, en dat A.M. een persoonlijk conflict zou hebben met zijn voorganger. U zou nu de dupe zijn van dit conflict: om deze reden zou A.M. dus beweren dat hij u3 niet kent (CGVS III, p. 6-8). Deze uitleg is echter niet aannemelijk. Indien u zich werkelijk jarenlang actief zou hebben ingezet voor de HHSh en indien u omwille van uw activiteiten werkelijk ernstig zou zijn vervolgd door de Armeense veiligheidsdienst, dan lijkt het weinig waarschijnlijk dat de voorzitter van de HHSh u zomaar zou verloochenen, louter en alleen omwille van een dispuut tussen hem en A.Z., die volgens uw verklaringen een goede vriend van u zou zijn. Om uw band met A.Z., en diens conflict met A.M. aan te tonen legt u een artikel over waarop een tekstje met de hand staat geschreven (document 56: groene map). Naar u beweert, zou het bijschrift, waarin vermeld wordt dat het artikel uitlegt waarom er spanningen zouden zijn tussen A.Z. en A.M., van de hand van A.Z. zijn. Welnu, uit het handschrift kan onmogelijk afgeleid worden wie de auteur is. Een dergelijk handgeschreven bijschrift heeft bijgevolg een te verwaarlozen bewijswaarde. Wat het artikel zelf betreft kan worden opgemerkt dat het louter ingaat op de afkalvende rol van L.T.P. als leider van de Armeense oppositie. Daarom zou een nieuwe HHSh gesticht worden. A.M. wordt hoegenaamd niet vermeld in het artikel. Daarenboven kan nog worden opgemerkt dat u, toen u werd gevraagd om uw relatie met de heer A.M. toe te lichten, hebt verteld dat u hem persoonlijk kende en dat hij ook een aantal keer was komen eten bij u thuis. U repte met geen woord over een eventueel conflict tussen u en de heer A.M. (CGVS III, p. 5). Het is dan ook uiterst merkwaardig en weinig geloofwaardig dat u, wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat de heer A.M. u niet blijkt te kennen, plots een verhaal over een onderling conflict opdist.*

Wat betreft uw bewering dat u en uw zoon in 2005 politiek actief zouden zijn geweest aan de Staatsuniversiteit van Erevan (in nauwe samenwerking met de partij HHSh) en dat de autoriteiten jullie omwille van dit activisme in december 2005 onterecht zouden hebben veroordeeld wegens corruptie, merkte de heer A.M. op dat hij niet op de hoogte is van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn omwille van politiek activisme (zie ook COI Case 'ARM2013-024'). Hij voegde hier aan toe dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de universiteit. U legde ook een brief over, ondertekend door

meerdere universiteitsprofessoren, waarmee u wenst aan te tonen dat er banden zijn tussen de intellectuele elite en de politieke oppositie in Armenië (document 55: groene map). Welnu, eveneens uit onderzoek van CEDOCA (COI Case 'ARM2013-023') blijkt dat de ondertekenaars niet te identificeren zijn, noch als professoren, noch als (belangrijke) politieke opposanten. En u legt ten slotte, ter staving van uw politiek profiel, een brief neer van een zekere L.G., een "lid van de oppositie" (document 54: groene map). Welnu, afgezien van het feit dat handgeschreven getuigenissen sowieso een geringe bewijswaarde hebben, aangezien ernstig kan getwijfeld worden aan de objectiviteit van de bron, moet worden vastgesteld dat CEDOCA evenmin deze persoon kon identificeren als een (belangrijk) lid van de Armeense oppositie (COI Case ARM2013-029).

Welnu, op basis van bovenstaande vaststellingen moet het Commissariaat-generaal besluiten dat uw politiek profiel niet geloofwaardig is. De voorzitter van de partij waarmee u nauwe banden zou hebben gehad, verklaart dat hij u niet kent. Gezien u verklaarde dat al uw problemen het gevolg zouden zijn van uw uitgesproken politiek profiel, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel ondermijnd.

Voorts blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in Armenië momenteel geen sprake is van vervolging van politieke activisten.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. COI Focus: Armenië: Politieke oppositie en de machthebbers sinds 2008) in bijlage), blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 kunnen ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verlopen ze zonder incidenten. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. De schets van dit gewelddadig verloop van de presidentsverkiezingen van februari 2008 is dan ook niet op u van toepassing, aangezien hierboven omstandig gemotiveerd werd dat u uw uitgesproken politiek profiel niet aannemelijk maakt.

In de hypothese dat u en uw zoon toch een bepaald politiek profiel zouden hebben gehad (bv. een laag profiel als verantwoordelijke voor de kiesverrichtingen in een stembureau of als gewone deelnemer aan politieke manifestaties) – wat gelet op jullie bedrieglijke verklaringen over uw politieke activiteiten niet zonder meer kan worden aanvaard – meent het Commissariaat-generaal dat er op basis van voormelde informatie kan worden gesteld dat jullie bij terugkeer naar Armenië niet zullen worden vervolgd omwille van jullie politieke overtuiging of activiteiten. Zelfs indien u en uw zoon daadwerkelijk de problemen die jullie inroepen (cf. het feit dat u in 2003 als voorzitter van een kiesbureau zou zijn mishandeld door de ordediensten, het feit dat u en uw zoon zouden zijn mishandeld door de ordediensten omwille van jullie deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008) zouden hebben meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat jullie omwille van deze redenen actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zullen uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende bewijsstukken aan die de informatie waarop het Commissariaat-generaal zicht baseert zouden kunnen tegenspreken.

Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat u geen geloofwaardige gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er een band is tussen de politieke en de intellectuele elite, die van dien aard is dat deze tot ernstige problemen zou leiden.

Er moet worden benadrukt dat u zich hebt schuldig gemaakt aan documentfraude en dit mogelijk met het oog op het aandikken van uw hoog profiel en/of de door u ingeroepen problemen. Deze vaststelling ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder.

Volgens uw verklaringen hebt u doorheen de jaren vele politieke artikels geschreven voor Armeense oppositiekranten (CGVS I, p. 3-4; CGVS II, p. 6). Welnu, in het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag nam CEDOCA ook contact op de redactie van de krant 'Chorrord Ishkhanutyun' (Vierde Macht).U had immers verklaard dat u verschillende artikels voor deze krant had geschreven. Ter staving van uw asielrelaas legde u enkele handgeschreven manuscripten voor (stuk 44, 45 en 46) voor alsook één kopie van een gepubliceerd artikel (stuk 18), die volgens uw verklaringen op dd. 19 mei 2011 onder uw pseudoniem 'M.M.' was gepubliceerd in de krant 'Chorrord Ishkhanutyun' (CGVS I, p. 3-4; CGVS III, p. 4, 7). CEDOCA vroeg aan de redactie van de krant of kon worden geverifieerd of u de auteur van dit artikel bent (ARM2011-088). Het antwoord van de redactie was categoriek: u bent niet de auteur van dit krantenartikel. Het pseudoniem M.M. is een generieke naam die gebruikt wordt door auteurs die anoniem willen blijven. De redactie verklaarde echter formeel dat niet u, maar twee

journalisten die momenteel nog in Armenië verblijven, dit stuk hebben geschreven. Bij confrontatie met de verklaring van de redactie van 'Chorrord Ishkhanutyun' dat u niet de auteur bent van het artikel dat op 19 mei 2011 in hun krant werd gepubliceerd, bleef u ook hier bij uw verhaal: u beweerde dat u wel degelijk de auteur van dit artikel bent. U kon echter geen verklaring bieden waarom de redactie van de krant het tegendeel beweert (CGVS III, p. 7).Dat voormelde krant zou geleid worden door A.M. is evenmin een afdoende uitleg, aangezien in deze beslissing reeds omstandig werd gemotiveerd dat het niet aannemelijk is dat er een conflict bestaat tussen uzelf en A.M. (hij kwam meermaals bij u thuis eten en u repte met geen woord over enig conflict met hem, CGVS III, p.5).

Ter staving van door u ingeroepen vervolgingsfeiten legde u een document over, uitgaande van de administratie van de stad Erevan (document 57: groene map). Niet alleen vermeldt het document dat u uw woning in de Erevan verkocht, maar het document maakt ook melding van vervolgingsfeiten jegens u (beschieting). Aangezien het als uiterst bevreemdend werd bevonden dat een gemeentelijke administratie, normaliter belast met de registratie van de inwoners en hun onroerend goed, melding maakt van vervolgingsfeiten jegens een ex-inwoner, werd aan CEDOCA gevraagd om ook naar dit document onderzoek te verrichten. Uit het antwoord (zie COI Case ARM2013-26) dat CEDOCA ontving van M.D., voorzitter van de Helsinki Association van Armenië, eveneens een betrouwbare bron, blijkt formeel dat het attest vals is; zowel uit de vorm als uit de inhoud kan dit ondubbelzinnig afgeleid worden. Bijgevolg mag gesteld worden dat u zich, inzake dit stavingsstuk, schuldig maakt aan documentfraude om aldus de asielinstanties bewust en intentioneel te misleiden. Welnu, dat u zowel uw politiek profiel tracht aan te dikken, mits het overleggen van een niet door u geschreven krantenartikel, alsook ingeroepen vervolgingsfeiten (beschieting) tracht aan te tonen, door het overleggen van een zogenaamd door een gemeentelijke administratie uitgereikt attest, dat manifest vals blijkt te zijn, ondergraaft uw geloofwaardigheid nog verder.

Voorts zijn er voldoende aanwijzingen om te stellen dat uw arrestatie door de Nationale Veiligheidsdienst en uw veroordeling voor corruptie in 2005 niet van politieke, maar wel van gemeenrechtelijke aard zijn.

In het kader van uw asielprocedure legde u enkele documenten voor in verband met de arrestatie van u en uw zoon door de SNB op 7 augustus 2005 en jullie daaropvolgende veroordeling voor corruptie door de rechtbank op 9 december 2005; namelijk een attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6), een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 47), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een kennisgeving van de SNB (document 59) dd.13.08.2005, een ongedateerde kennisgeving dat een strafzaak voor onderzoek werd doorverwezen (document 60), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 23), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43).

Deze documenten tonen aan dat u en uw zoon inderdaad problemen hebben gekend met de SNB en dat jullie in december 2005 inderdaad voor corruptie werden veroordeeld door een rechtbank. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er echter helemaal geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie. Uw politiek profiel bleek immers niet geloofwaardig. Bovendien verklaarde dhr. A.M. dat hij niet op de hoogte was van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn geweest omwille van hun politiek activisme voor de oppositie (in casu de HHSh). Hij voegde hieraan toe dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de Staatsuniversiteit in Erevan (cf. supra).

Het Commissariaat-generaal meent verder dat u niet kunt aantonen dat de veroordeling van u en uw zoon onterecht zou zijn geweest, of (deels) ingegeven werd door niet-juridische overwegingen. Meer nog; u geeft zelf aan dat u uw zoon hebt proberen bevoordelen door uw invloed als professor aan de universiteit te gebruiken zodat hij (buiten de normale selectieprocedure om) met een gesubsidieerde beurs naar de Verenigde Staten zou kunnen gaan om daar zijn studies in de geneeskunde verder te zetten – al ontkent u dat u hiervoor effectief steekpenningen zou hebben betaald (CGVS II, p. 6-7). Hiermee bevestigde u dus dat u effectief strafbare feiten hebt gepleegd. Wat betreft uw veroordeling door de rechtbank in 2005 voor corruptie verwees u ook naar het geval van K.M., een collega-professor in de literatuur en vriend van u die in 2008 werd opgepakt door de SNB. U verklaarde dat hij net zoals u politiek actief was en net zoals u omwille van zijn politiek activisme voor corruptie werd veroordeeld (CGVS I, p. 5; CGVS II, p. 8-9). U legde ook een brief voor die K.M. u vanuit de gevangenis zou hebben opgestuurd (stuk 22). Ook in dit geval lijken er echter geen aanwijzingen te zijn dat de veroordeling van uw collega politiek gemotiveerd zou zijn geweest. In de informatie die over deze zaak werd gevonden (cf. artikels uit Armeense media in bijlage), wordt vermeldt dat de arrestatie van K.M. niet politiek gemotiveerd zou zijn. Er zouden wel degelijk ernstige aanwijzingen zijn geweest voor corrupte praktijken. Uit de informatie blijkt bovendien dat deze zaak geen geïsoleerd incident was

en dat er meerdere gevallen van corruptie aan het licht zijn gekomen onder professoren van de faculteit literatuur aan de Staatsuniversiteit van Erevan.
Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw politiek profiel kan er ook ernstig worden getwijfeld aan verklaringen over de verdere afpersing door (leden van) de nationale veiligheidsdienst na uw veroordeling in 2005. Door uw bedrieglijke verklaringen af te leggen over de aanleiding van uw problemen maakt u het daarenboven onmogelijk voor het Commissariaat-generaal om een beeld te krijgen van de problemen die u eventueel zou hebben gekend en waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.
Ten slotte moet worden opgemerkt dat de andere dan de hiervoor reeds besproken documenten die u overlegde de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet kunnen herstellen.
De stukken die u voorlegde om te bewijzen dat u politieke artikels schreef voor oppositiekranten, meer bepaald enkele handgeschreven manuscripten (stuk 44, 45 en 46) alsook ook één kopie van een artikel (stuk 18) dat op 19 mei 2011 onder de naam 'M.M.' gepubliceerd werd in de krant 'Chorrord Ishkhanutyun', werden hier reeds besproken. Toen CEDOCA over dit laatste document een vraag stelde aan de redactie van deze krant, bleek ontegensprekelijk dat u niet de auteur van dit stuk bent. Deze documenten kunnen dan ook niet gezien worden als een bewijs van uw beweerde hoge politieke profiel. Verder legde u enkele foto's (stuk 33) voor om aan te tonen dat u een nauwe band hebt met (de familie van) A.Z., de voormalige voorzitter van de HHSh. Deze foto's kunnen hoogstens aantonen dat u deze persoon kent/hebt gekend, maar vormen geen bewijs van uw beweerde politieke profiel. Dit weegt immers niet op tegen de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de huidige voorzitter en enkele andere kopstukken van de HHSh verklaren dat u niet gekend bent bij de leiding van de partij. De brief die uw oud-collega en vriend zou hebben geschreven vanuit de gevangenis (stuk 22), bevat evenmin informatie die uw beweringen over uw politieke profiel kunnen ondersteunen. Het krantenartikel uit 2011 met een foto waarop volgens uw verklaringen enkele van uw familieleden staan afgebeeld tijdens hun deelname aan een manifestatie (stuk 49), kan evenmin gezien worden als een bewijs van uw eigen politiek profiel of uw politieke activiteiten in Armenië.
De foto's van de grafzerk van uw neef, L.T., kunnen enkel aantonen dat deze persoon in 2008 is overleden (stuk 34). Deze stukken kunnen niet bewijzen dat uw neef een onnatuurlijke dood zou zijn gestorven of dat hij zou zijn vermoord omwille van de politieke activiteiten van u en uw zoon. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat, ondanks een uitgebreid onderzoek door CEDOCA, geen informatie werd teruggevonden over de beweerde moord op uw neef (cf. 'Antwoorddocument ARM2011-088' in bijlage).
Verder legde u een medisch attest neer van een Belgische arts (stuk 36). Deze arts verklaart dat u 'als gevolg van aframmeling door politieke tegenstanders [sic]' in 2003 en 2008 meerdere letsels zou hebben opgelopen. Dit attest kan echter niet gezien worden als een bewijs van uw politieke activiteiten (in casu uw rol als voorzitter van een kiesbureau in 2003 en uw deelname aan een betoging in 2008) of van de problemen die u als gevolg van deze activiteiten zou hebben gekend, gezien de conclusie over de oorzaak van de vastgestelde letsels duidelijk is gebaseerd op de verklaringen die u hierover zelf tegen de arts hebt afgelegd. Het medisch attest uit Armenië dd. 12/03/2011 (stuk 42) vermeldt dat u een aantal medische complicaties (o.a. aan de ruggenwervel en de nieren) zou hebben gehad, maar maakt geen melding van de oorzaak van deze complicaties. U kunt hiermee dus niet aantonen dat u deze letsels het gevolg zouden zijn van mishandelingen door de ordediensten tijdens uw deelname aan politieke manifestaties. Het medisch attest uit Armenië dd. 01/03/2008 met bijgevoegde röntgenfoto (stuk 31) vermeldt dat uw zoon op die dag met verwondingen aan zijn been zou zijn opgenomen in een ziekenhuis in Erevan. Dit attest maakt echter geen melding van de oorzaak van zijn verwondingen en kan dus niet gezien worden als een bewijs dat uw zoon zou zijn mishandeld (uit het raam van een gebouw gegooid) door de SNB omwille van zijn deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008. Het attest van de universiteit in verband met een ongewettigde afwezigheid van uw zoon in maart 2005 (stuk 35) kan niet aantonen dat hij toen afwezig was omdat hij deelnam aan een politieke manifestatie, gezien de reden voor zijn ongewettigde afwezigheid niet wordt vermeld.
Het attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6), een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 23), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 47), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank in verband met de veroordeling van u en uw zoon dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43) werden reeds besproken in deze beslissing. Zoals hier reeds werd uiteengezet, tonen deze stukken aan dat u in 2005 inderdaad problemen hebt gekend met de SNB en dat u inderdaad voor corruptie werd veroordeeld door een rechtbank, maar kan er

echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie. U kunt ook niet aantonen dat uw voordeling door de rechtbank onterecht zou zijn geweest of (deels) werd ingegeven door niet-juridische overwegingen.

Voorts legde u enkele stukken voor om te bewijzen dat u en uw gezin werden afgeperst door (leden van) de SNB; meer bepaald enkele attesten in verband met de verkoop van uw auto dd. 20/12/2005 (stuk 26), een attest in verband met de van verkoop van goud dd. 26/06/2006 (stuk 27), een volmacht gegeven door uw zoon aan uw vrouw om zijn woning te verkopen dd. 26/12/2008 (stuk 9), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 50 dd. 20/11/2009 (stuk 10), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 30 dd. 02/04/2010 (stuk 11), een attest in verband met de verandering van uw domicilieadres dd. 01/09/2010 (stuk 25), en een attest in verband met de registratie van een eigendom dd. 2009 (stuk 28). Deze stukken tonen aan dat u afstand hebt gedaan van enkele eigendommen en dat u en uw vrouw zijn verhuisd van jullie oud adres, maar vormen geen bewijs van uw bewering dat u uw eigendommen hebt moeten verkopen of afstaan omdat u werd afgeperst door de SNB. Het bankafschrift in verband met een geldopname van 25.000 dollar op naam van uw vrouw dd. 07/03/2011 (stuk 12) kan enkel aantonen dat uw vrouw op die datum een som geld afhaalde.

Wat betreft de documenten die u voorlegt en die volgens uw verklaringen moeten aantonen dat de veiligheidsdienst nog inlichtingen heeft ingewonnen over uw verblijfplaats bij het kadaster (stukken 17 en 58), moet worden opgemerkt deze documenten niet kunnen aantonen dat u door de veiligheidsdienst zou worden geviseerd omwille van uw politieke activiteiten, wat nochtans moet blijken uit uw opeenvolgende veklaringen. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal ook op de informatie uit objectieve bronnen, die stellen dat dergelijke documenten gemakkelijk kunnen worden gekocht in Armenië (cf. Antwoorddocument 'ARM2009-005AA' als bijlage).

De (kopieën van) uw verschillende Armeense paspoorten (stuk 14, 15 en 38), het attest van de paspoortdienst (stuk 39), uw geboorteakte (stuk 41), uw huwelijksakte (stuk 3) en uw Armeens rijbewijs (stuk 4) attesteren uw identiteit. Uw diploma (stuk 1), de verdediging van uw dissertatie (stuk 13) en de artikels uit een wetenschappelijk tijdschrift in verband met uw doctoraat (stuk 20) attesteren uw opleiding en uw werk als professor aan de Staatsuniversiteit in Erevan. Het paspoort van uw vrouw (stuk 51), haar diploma (stuk 2) en haar Armeens rijbewijs (stuk 5) attesteren haar identiteit en opleiding. De kopieën van de verschillende Armeense paspoorten van uw zoon (stuk 38), zijn geboorteakte (stuk 40), zijn studentenkaart (stuk 48) en de documenten in verband met zijn legerdienst (stuk 29, 30) attesteren zijn identiteit en opleiding. De verschillende visums van u en uw vrouw voor de VSA (stuk 37), uw Amerikaans rijbewijs (stuk 19) en de transportdocumenten in verband met de verzending van een container met meubelen naar de VSA (stuk 32) attesteren dat u en uw gezin meermaals in de VSA hebben verbleven. De documenten in verband met de repatriëring van uw zoon vanuit de VSA in 1998 en uw repatriëring in 2006 (stuk 16) kunnen enkel aantonen dat jullie toen vanuit het buitenland terugkeerden naar Armenië. De volmacht die uw zoon aan zijn vrouw gaf om met hun kind uit Armenië te kunnen vertrekken (stuk 50), kan louter aantonen dat uw schoondochter op een legale manier uit Armenië is vertrokken. Geen van deze documenten bevat informatie die uw verklaringen over uw problemen in Armenië kan ondersteunen.

Uw zoon en uw schoondochter legden in het kader van hun asielaanvraag ook documenten over.

De meeste van deze stukken werden reeds door u voorgelegd. De overige documenten die door hen werden voorgelegd, meer bepaald het rijbewijs van uw zoon (stuk 3 zoon), enkele inschrijvingsbewijzen van de universiteit (stuk 6 zoon), zijn huwelijksakte (stuk 7 zoon), enkele attesten in verband met zijn legerdienst (stuk 19 zoon), de paspoorten van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 21 zoon), de geboorteaktes van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 22 zoon), het rijbewijs van uw schoondochter (stuk 23 zoon) en de vliegtuigtickets van uw zoon en schoondochter (stuk 20 en 24 zoon), bevatten evenmin informatie die bovenstaande appreciatie kan wijzigen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er ten aanzien van uw vrouw, ***L.S. (O.V. 6.800.617)****, uw zoon,* ***R.S. (O.V. 6.903.136)****, en uw schoondochter,* ***M.M. (O.V. 6.903.136)****, eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.*"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 24 januari 2014 een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), een schending van de artikelen 48 en 48/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, alsook een schending van de algemene zorgvuldigheidsplicht, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de materiële motiveringsplicht; ze voeren ook een manifeste beoordelingsfout aan.
Ze verwijzen vooreerst naar het arrest van de Raad van 28 maart 2013 inzake en merken op dat de commissaris-generaal "*opnieuw en voornamelijk verwijzend naar de CEDOCA-nota*" een weigeringsbeslissing nam.

Verzoekers houden vol dat eerste verzoeker wél degelijk H.B. en L.Z. kent; dat A.M. stelt dat hij verzoeker niet kent vinden ze "*bijzonder vreemd*" en "*in geen geval juist*", temeer gezien voornoemd arrest wijst op de "*aannemelijke situatie dat de intellectuele en politieke elite in Armenië elkaar kent*" en ook gezien het bewijs dat ze voorleggen dat eerste verzoeker met voormelde H.B. gestudeerd heeft.
Ze hekelen het feit dat de commissaris-generaal zich enkel baseert op de verklaringen van voormelde A.M., alsook het feit dat de CEDOCA-nota van de betreffende telefoongesprekken enkel het eigen besluit van de gesprekken vermeldt; volgens hen voldoet deze nota niet aan de vereiste van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003, gezien "*geen verdere toelichting gegeven* (wordt) *bij de telefoongesprekken die plaatsgevonden hebben*".
Ze voeren tevens aan dat voormelde A.M. niet de voorzitter van de partij HHSh is, maar wel de vicepresident van H.A.K..
Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift een foto waarop eerste verzoeker te zien is naast L.T.P..
Dat de commissaris-generaal in zijn beslissing steeds stelt dat het voorgebracht bewijsmateriaal mogelijks het resultaat kan zijn van knip- en plakwerk, is volgens hen "*absoluut onaanvaardbaar*".
Ze vragen zich nog af: "*Wat weerhoudt de verwerende partij ervan om navraag te dien in welke school H.B. school liep en in welke periode? Was het zo moeilijk om de officiële Facebook-site van H.B. te bezoeken en te kijken of deze met het door verzoeker naar voren gebrachte facebook-gesprek te rijmen valt?*".
Wat het artikel in de krant "Chorror Ishkhanutyun" betreft, stellen verzoekers dat in de beslissing verwezen wordt naar een publicatie van 19 mei 2011, terwijl eerste verzoeker het steeds had over een krantenartikel dat op 18 februari 2011 werd gepubliceerd.
Ze hekelen eveneens het feit dat in de beslissing verwezen wordt naar een telefoongesprek met de krant, maar dat geenszins werd voldaan aan de vereiste van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003; volgens hen is de commissaris-generaal "*onvoldoende transparant omtrent de inhoud van het gesprek met de redactie van de krant*".
Ze wijzen er nog op dat voormelde krant gerund wordt door A.M. "*dewelke door een intern conflict in de partij meent te moeten stellen verzoeker niet te kennen*"; dienaangaande verwijzen ze naar een neergelegde tekst waaruit zou blijken dat A.Z. spreekt over vergissingen begaan door L.T.P. en stelt dat het een bijzonder spijtige zaak is dat de toenmalige voorzitter van de HHSh, de eerste was om diens ideeën te verwelkomen. Ze benadrukken dat A.M. op heden, omwille van het dispuut, tot een verschillende politieke familie behoort.
Verzoekers gaan in op de bewijslast en de materiële motiveringsplicht.
Ze stellen dat hun relaas duidelijk, gedetailleerd en gedocumenteerd is.
Op het argument van de commissaris-generaal dat in Armenië geen sprake is van vervolging omwille van politieke overtuigingen, behalve in bijzondere en uitzonderlijke gevallen, reageren verzoekers met de volgende vragen: "*Wie is dan Tigran Arakelyan? Wie is dan Shant Harutunyan?*".
Ze wijzen erop dat verzoeker S.R. in 2008 door de SNB werd mishandeld en dat zijn been werd verbrijzeld en dat ook collega-professoren van verzoeker S.H. niet buiten schot bleven.
Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekers S.H. en S.R. vervolgd werden op basis van gemeenrechtelijke motieven, zijnde corruptie, voeren ze aan dat ze in dit geval aanzienlijke gevangenisstraffen zouden hebben gekregen.

Waar A.M. aangaf dat er in 2005 geen politiek activisme, noch politieke repressie was aan de staatsuniversiteit in Yerevan, stellen verzoekers dat ze ter zake documenten bijbrengen.
Ze wijzen er tevens op dat er dienaangaande slechts verwezen wordt naar de beweerde ongeloofwaardigheid van zijn politiek probleem, dat gebaseerd werd op de telefoongesprekken met A.M. die niet voldoen aan de vereiste van transparantie van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 en "*enkele loutere veronderstellingen*".
Ze stellen verder dat tenlasteleggingen steeds op een andere manier dan "*wegens politieke redenen*" geformuleerd worden, om de oppositie de mond te snoeren.
Volgens verzoekers wordt er ten onrechte gesteld dat verzoeker S.R. "*de universiteit zou hebben verlaten daar waar andere studenten afstudeerden*"; ze vragen zich af: "*waarom zou een goede student, die goede cijfers haalt (ook hier in België), in zijn vijfde en laatste jaar 'wegens afwezigheden' de toegang tot de universiteit worden ontzegd?*".
Ze benadrukken nog dat het relaas van verzoeker S.H. en verzoeker S.R. identiek is en dat geen tegenstrijdigheden kunnen worden vastgesteld.
Verzoekers verklaren dat verzoeker S.H. enkel vertelde over het bedrag dat hij heeft betaald om zijn zoon uit het leger te houden, om aan te tonen dat het leger, net als de rest van het Armeense staatsbestel, kreunt onder corruptie.
Ze laten gelden dat een universiteitsprofessor met aanzien en status, zijn land van herkomst niet verlaat zonder gegronde reden.
Verzoekers geven een theoretische uiteenzetting over de bewijslast, het voordeel van de twijfel, vervolging door de overheid en bescherming van de overheid.
Ze stellen dat ze allen traumatische ervaringen hebben meegemaakt en nu een panische angst hebben om terug te keren naar hun land van herkomst.
Volgens hen zijn er "*al te veel 'toevalligheden' aanwezig in dit dossier*", zoals het feit dat het been van verzoeker S.R. gebroken werd op de dag dat de hele stad een slagveld was, het feit dat verzoeker S.H. en verzoeker S.R. gearresteerd werden maar enkele dagen na de meeting over de grondwetswijzigingen opnieuw werden vrijgelaten, het feit dat verzoeker S.H. perfect op de hoogte is van het conflict tussen A.Z. en A.M. en het feit dat de nieuwe eigenaars van zijn woning KGB-werknemers zijn.
Verzoekers stellen dat het CEDOCA-rapport tot op heden nog steeds onvoldoende zorgvuldig is opgesteld om te kunnen oordelen over het politiek profiel van verzoeker S.H. en S.R..
Ze geven ten slotte nog een uiteenzetting over de motiveringsplicht en eindigen met de vraag: "*waarom zouden een universiteitsprofessor, een architecte, een toekomstige tandarts en advocate hun land verlaten, mochten zij niet het slachtoffer zijn van bovenvermelde vrees voor vervolging?*".
Verzoekers vragen aan de Raad om de beslissingen van de commissaris-generaal te hervormen en van hen de vluchtelingenstatus te erkennen, in ondergeschikte orde aan hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.1.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegen verzoekers "*Foto*" waarop verzoeker S.H. te zien zou zijn naast L.T.P., alsook "*Deelcertificaten departement Onderwijs en Vorming R.S.*", waaronder een attest van inburgering en een "*Aanbevelingsbrief regularisatie*" vanwege de lerares Nederlands in het "CVO de Nobel" te Tienen.

Bij een schrijven van 6 maart 2014 leggen verzoekers de volgende stukken neer: "*Gelegaliseerde vertaling van het relaas van Professor H.S. + origineel*" van 16 januari 2014, "*Gelegaliseerde vertaling van artikel 168hours met de titel 'A.Z. zal een nieuwe HHS oprichten' + foto's & kopie van het origineel*" van 7 februari 2013, "*Gelegaliseerde vertaling van artikel 168hours met de titel 'Denken jullie dat wij doofstom zijn, of zullen wij niet spreken of ons uiten' + foto's & kopie van het origineel*" van 17 mei 2013, "*Gelegaliseerde vertaling van Facebookbericht A.Z. + foto's van originele facebookbericht*", "*Informatie omtrent A.M. - website National Assembly of the Republic of Armenia*", "*Foto's - afprinten Youtube inzake Armeense verkiezingsfraude*", "*Foto's - afprinten inzake politieke gevangenen in Armenië - o.a. Tigran Arakelyan Shant Harutuunyan + geweldplegingen op Kayrikian*", "*Foto's inzake 'ballot eating' Ar.M.*", "*Foto's inzake manifestatie van moeder die hun zonen verloren in het leger*" en "*Foto's inzake toespraak van professor H.S. - diverse foto's (foto met E.T.)*".

Ter terechzitting leggen verzoekers twee fotokopieën neer van een krantenartikel, zonder vertaling, en een foto (schermafdruk Facebook), voorzien van uitleg met vertaling.

2.2. Beoordeling

De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekster L.S., verzoeker R.S. en verzoekster M.M. zich in het verzoekschrift louter baseren op het asielrelaas van verzoeker H.S., de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).
Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).
De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).
Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).
De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.
Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

Vooreerst hecht de Raad geen geloof aan het voorgehouden politiek profiel van verzoeker H.S. en van verzoeker R.S., gelet op (i) de informatie die door de commissaris-generaal werd toegevoegd aan het administratief dossier en waaruit blijkt dat A.M., de huidige voorzitter van de HHSh, verklaarde dat verzoeker S.H. niet bekend is bij de partijtop van de HHSh en tevens verklaarde dat L.Z. en H.B., twee andere topfiguren binnen de oppositie, die hem volgens zijn verklaringen ook persoonlijk zouden hebben gekend, aangaven dat hij niet bekend is bij de leiding van de partij; (ii) de voormelde informatie waaruit blijkt dat A.M. verklaarde niet op de hoogte te zijn van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit van Erevan veroordeeld zouden zijn omwille van politiek activisme en hij tevens aangaf dat er in 2005 geen politiek activisme, noch politieke repressie was aan voormelde universiteit.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat de commissaris-generaal zich enkel baseert op de verklaringen van A.M., terwijl de CEDOCA-nota van de betreffende telefoongesprekken enkel het eigen besluit van de gesprekken vermeldt en volgens hen dan ook niet voldoet aan de vereiste van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003, gezien "*geen verdere toelichting gegeven* (wordt) *bij de telefoongesprekken die plaatsgevonden hebben*", wijst de Raad erop dat de huidige nota in het administratief dossier ("*COI Case ARM2013-024*") dateert van 21 oktober 2013, zijnde van ná het vernietigingsarrest van de Raad van 28 maart 2013, dat de nota toelicht waarom er *in casu* contact werd

opgenomen met A.M. en waarom deze bron betrouwbaar wordt geacht, alsook aangeeft welke vragen gesteld werden en wat de concrete antwoorden van A.M. waren.
De Raad stelt dan ook vast dat de betreffende nota tegemoetkomt aan de vereiste van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, alsook aan het vernietigingsmotief van de Raad van 28 maart 2013.
Verzoekers tonen in hun verzoekschrift niet aan dat deze informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift vermelden dat A.M. "*door een intern conflict in de partij meent te moeten stellen verzoeker niet te kennen*", wat verzoeker S.H. tevens aanhaalde tijdens zijn verhoor, antwoordt de Raad dat verzoeker S.H. dit beweerde dispuut tussen A.M. en diens voorganger A.Z., pas naar boven bracht nadat hij geconfronteerd werd met de verklaringen van A.M. dat deze hem niet kende (zie het verhoorverslag van 11 december 2012, p. 6 - 8) maar daarentegen aanvankelijk had verklaard dat hij A.M. persoonlijk kende en dat deze ook een aantal keer was komen eten bij hem thuis en aldus met geen woord repte over een eventueel conflict tussen hem en A.M. (zie het verhoorverslag van 11 december 2012, p. 5).

Om het conflict tussen A.M. en A.Z. aan te tonen voegen verzoekers bij hun verzoekschrift een artikel "*A.Z. zal een nieuwe HHS oprichten*" van 7 februari 2013 en een artikel "*Denken jullie dat wij doofstom zijn, of zullen wij niet spreken of ons uiten*" van 17 mei 2013, waaruit zou blijken dat A.Z. spreekt over vergissingen begaan door L.T.P. en dat A.Z. tevens stelt dat het een bijzonder spijtige zaak is dat de toenmalige voorzitter van de HHSh, A.M., de eerste was om diens ideeën te verwelkomen, waardoor A.M. op heden tot een verschillende politieke familie behoort.
De Raad stelt vast dat de artikelen louter ingaan op de afkalvende rol van L.T.P., als leider van de Armeense oppositie en op de stichting van een (ver)nieuw(d)e HHSh en dat A.M. niet eens vermeld wordt in de artikelen.
Waar verzoekers beweren dat A.M. op heden tot een verschillende politieke familie behoort en thans niet de voorzitter van de partij HHSh is, maar wel de vicepresident van H.A.K., en dienaangaande "*Informatie omtrent A.M. - website National Assembly of the Republic of Armenia*" bijvoegen bij hun verzoekschrift, ziet de Raad niet in hoe dit afbreuk zou doen aan de vaststelling dat A.M., alsook L.Z. en H.B., ten tijde van de betreffende telefoongesprekken op 18 oktober 2012 en 1 november 2012, aangaven dat verzoeker S.H. niet bekend is bij de (toenmalige) leiding van de partij HHSh, gezien A.M. ten tijde van het telefoongesprek -op 18 oktober 2012 en 1 november 2012- wél voorzitter van HHSh was.

Aangaande de gekopieerde tekst uit een conversatie met H.B. op de sociale netwerksite Facebook, die werd neergelegd op het Commissariaat-generaal, de foto en gekopieerde tekst van een Facebookconversatie met A.Z. -waarvan slechts één bericht, een antwoord van A.Z., werd vertaald-, die verzoekers toevoegen bij hun verzoekschrift, en de foto en vertalingen van een gesprek met H.B., dat verzoekers ter zitting neerlegden, stelt de Raad vast dat, zelfs indien de foto's en kopieën een reële weergave is van een conversatie tussen verzoeker S.H. en deze personen -gezien dergelijke screenshots en kopieën makkelijk gemanipuleerd kunnen worden-, hoe dan ook moet worden opgemerkt dat de reacties van H.B. en de ene vertaling van een antwoord van A.Z. dermate summier zijn dat niet gesteld kan worden dat verzoeker wel een voorname en hoge positie binnen de HHSh bekleedde, zoals hij beweert. Bovendien is het zo dat iedereen, vrij snel en eenvoudig, een Facebook-profiel onder een valse of andere naam kan aanmaken.
De vraag van verzoekers in hun verzoekschrift "*Was het zo moeilijk om de officiële Facebook-site van H.B. te bezoeken en te kijken of deze met het door verzoeker naar voren gebrachte facebook-gesprek te rijmen valt?*" doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat uit de Facebookgesprekken -indien ze werkelijk zouden hebben plaatsgevonden- niet kan worden afgeleid dat verzoeker S.H. het politiek profiel bezit dat hij voorhoudt te bezitten.
Wat het uittreksel uit een fotoklasboek van het schooljaar 1974-1975 betreft, voorgelegd door verzoeker S.H. tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal, stelt de Raad vast dat het een fotokopie betreft, die makkelijk kan gefabriceerd worden mits enig knip- en plakwerk, dat de lay-out van de foto's van leerkrachten en leerlingen van klas 10G (eerste twee pagina's van document) bovendien opmerkelijk verschilt met de opmaak van de foto's van klas 10A (laatste twee pagina's document) en dat hieruit hoe dan ook niet kan worden afgeleid wat de recente of huidige onderlinge relatie is van de personen die erop afgebeeld staan, waardoor het niets zegt over het door verzoeker S.H. voorgehouden politiek profiel.
Waar verzoekers zich in hun verzoekschrift dienaangaande afvragen "*Wat weerhoudt de verwerende partij ervan om navraag te dien in welke school H.B. school liep en in welke periode?*", antwoordt de Raad dat, zelfs indien H.B. en verzoeker S.H. op dezelfde school zaten in het schooljaar 1974-1975, dit

fotoboek niets zegt over het politiek profiel van verzoeker S.H. ten tijde van zijn vlucht uit zijn land van herkomst.

Aangaande de foto die verzoekers voegen bij hun verzoekschrift, waarop verzoeker S.H. te zien zou zijn naast L.T.P., merkt de Raad op dat de onduidelijke foto geen uitsluitsel biedt betreffende de plaats, het tijdstip of de omstandigheden waarin deze werd genomen, en derhalve niet van aard is om het door verzoekers beweerde profiel of de daaraan gerelateerde problemen aan te tonen.
Wat door verzoekers voorgehouden politieke repressie op de universiteit betreft, legde verzoeker S.H. op het Commissariaat-generaal een brief neer, ondertekend door meerdere universiteitsprofessoren, waarmee hij wenst aan te tonen dat er banden zijn tussen de intellectuele elite en de politieke oppositie in Armenië.
Uit onderzoek van CEDOCA, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat de ondertekenaars niet te identificeren zijn, noch als professoren, noch als (belangrijke) politieke opposanten.
Waar verzoeker S.H. dienaangaande eveneens een brief neerlegde van een zekere L.G., een "*lid van de oppositie*", wijst de Raad erop dat handgeschreven getuigenissen een geringe bewijswaarde hebben, gezien getwijfeld kan worden aan de objectiviteit van de bron, en dat uit het administratief dossier blijkt dat CEDOCA deze persoon evenmin kon identificeren als een belangrijk lid van de Armeense oppositie.
De Raad besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan het beweerde politiek profiel van verzoeker S.H. en van verzoeker S.R..

Indien alsnog geloof zou worden gehecht aan de verklaringen van verzoekers over het politieke profiel van verzoeker S.H. en verzoeker S.R. *quod non in casu*, wijst de Raad erop dat uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Armenië momenteel geen sprake is van vervolging van politieke activisten.
Armenië heeft een meerpartijenstelsel waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 kunnen ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verlopen ze zonder incidenten.
Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.
Waar verzoekers zich in hun verzoekschrift afvragen "*Wie is dan Tigran Arakelyan? Wie is dan Shant Harutunyan?*" en bij hun verzoekschrift afprinten van YouTube-filmpjes voegen inzake Armeense verkiezingsfraude, de politieke gevangenen Tigran Arakelyan en Shant Harutyunyan, geweldplegingen op Harikian, "ballot eating" door Ar.M. en een manifestatie van moeders die hun zonen verloren in het leger, ziet de Raad niet in hoe deze vragen en deze screenshots afbreuk doen aan de stelling dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt in de media en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.
Gezien geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen van verzoekers dat verzoeker S.H. een uitgesproken politiek profiel heeft, is de schets van het gewelddadig verloop van de presidentsverkiezingen van februari 2008 op hem niet van toepassing.
In de hypothese dat verzoekers S.H en S.R. toch een bepaald politiek profiel zouden hebben gehad, met name bijvoorbeeld een laag profiel als verantwoordelijke voor de kiesverrichtingen in een stembureau of als gewone deelnemer aan politieke manifestaties, is de Raad van mening dat er, op basis van voormelde informatie, hoe dan ook niet kan worden gesteld dat ze bij terugkeer naar Armenië vervolging riskeren omwille van hun politieke overtuiging of activiteiten.
Zelfs indien verzoekers daadwerkelijk de problemen die ze inroepen, met name het feit dat verzoeker S.H. in 2003 als voorzitter van een kiesbureau zou zijn mishandeld door de ordediensten, het feit dat verzoekers S.H. en S.R. zouden zijn mishandeld door de ordediensten omwille van hun deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008, zouden hebben meegemaakt, zijn er geen redenen voorhanden om te stellen dat ze omwille hiervan actueel, ingeval van terugkeer naar hun land, het onderwerp zullen uitmaken van vervolging, zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag.
Waar verzoekers in hun verzoekschrift nog wijzen op de "*aannemelijke situatie dat de intellectuele en politieke elite in Armenië elkaar kent*" en aanvoeren dat ze bewijzen dat verzoeker S.H. samen met H.B. gestudeerd heeft, antwoordt de Raad dat uit bovenstaande informatie niet blijkt dat het bestaan van een

band tussen de politieke en de intellectuele elite van die aard is dat deze tot ernstige problemen zou leiden.

Gezien geen geloof wordt gehecht aan het politiek profiel van verzoeker S.H en verzoeker S.R. , kan er evenmin geloof worden gehecht aan de bewering van verzoekers dat eerstgenoemde werd gearresteerd en veroordeeld omwille van zijn politieke activiteiten voor de Armeense oppositie.

Uit de door verzoekers voorgelegde documenten dienaangaande, met name een attest van huiszoeking van 7 augustus 2005, een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door verzoeker S.R. van 8 augustus 2005, een convocatie van de SNB op naam van verzoeker S.R. van 7 augustus 2005, een convocatie van de SNB op naam van verzoeker S.H. van 10 augustus 2005, een kennisgeving van de SNB van 13 augustus 2005, een ongedateerde kennisgeving dat een strafzaak voor onderzoek werd doorverwezen, een convocatie van de rechtbank op naam van verzoeker S.R. van 1 september 2005, een kennisgeving van de rechtbank van 9 december 2005 en een vonnis van de rechtbank van 9 december 2005, blijkt weliswaar dat verzoekers S.H. en S.R. problemen hebben gekend met de SNB en dat ze in december 2005 voor corruptie werden veroordeeld door een rechtbank.

Er zijn echter aanwijzingen om te stellen dat de arrestatie door de Nationale Veiligheidsdienst en de veroordeling voor corruptie in 2005, niet van politieke, maar wel van gemeenrechtelijke aard zijn, gezien (i) geen geloof wordt gehecht aan hun voorgehouden politiek profiel; (ii) A.M. verklaarde dat hij niet op de hoogte was van het feit dat professoren van de Staatsuniversiteit veroordeeld zouden zijn geweest omwille van hun politiek activisme voor de oppositie en dat er in 2005 geen politiek activisme noch politieke repressie was aan de Staatsuniversiteit in Erevan; (iii) verzoeker S.H. niet aantoont dat de veroordeling onterecht zou zijn geweest of (deels) ingegeven werd door niet-juridische overwegingen, gezien hij zelf aangaf dat hij zijn zoon S.R. heeft proberen bevoordelen door zijn invloed als professor aan de universiteit te gebruiken zodat hij, buiten de normale selectieprocedure om, met een beurs naar de Verenigde Staten kon gaan om daar zijn studies in de geneeskunde verder te zetten (zie het verhoorverslag van H.S. van 3 augustus 2011, p. 6, 7).

De ongestaafde stellingen in het verzoekschrift dat verzoekers in het geval van gemeenrechtelijke vervolging, aanzienlijke gevangenisstraffen zouden hebben gekregen en dat tenlasteleggingen steeds op een andere manier dan "*wegens politieke redenen*" geformuleerd worden, doen geen afbreuk aan de bovenstaande elementen.

Waar verzoekers zich in hun verzoekschrift afvragen "*waarom zou een goede student, die goede cijfers haalt (ook hier in België), in zijn vijfde en laatste jaar 'wegens afwezigheden' de toegang tot de universiteit worden ontzegd??*" en stellen dat eerste verzoeker enkel vertelde over het bedrag dat hij zou hebben betaald om zijn zoon uit het leger te houden, om aan te tonen dat het leger, net als de rest van het Armeense staatsbestel kreunt onder corruptie, ziet de Raad niet in hoe dit bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kan plaatsen.
Wat betreft de brief die zijn collega K.M. aan verzoeker S.H. vanuit de gevangenis zou hebben opgestuurd (zie het verhoorverslag van H.S. van 23 mei 2011, p. 5; zie het verhoorverslag van H.S. van 3 augustus 2011, p. 8, 9), neergelegd op het Commissariaat-generaal, stelt de Raad vast dat er geen aanwijzingen zijn dat de veroordeling van deze collega politiek gemotiveerd zou zijn geweest.
Uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de arrestatie van K.M. niet politiek gemotiveerd is, doch dat er ernstige aanwijzingen waren van corrupte praktijken ("*K.M. was arrested in the room of the head of the Department of Foreign Literature on May 15th while taking a bribe of $500*"; zie "*Busted for Bribery*" dd. 23 mei 2008; "*K.M. struck a deal with students and their parents demanding $500 for a positive mark*"; zie "*NSS arrests university professor for extortion*" van 16 mei 2008). Uit deze informatie blijkt bovendien dat deze zaak geen geïsoleerd incident was en dat er meerdere gevallen van corruptie aan het licht zijn gekomen onder professoren van de faculteit literatuur aan de Staatsuniversiteit van Erevan.

De Raad is tevens van oordeel dat verzoekers zich schuldig hebben gemaakt aan documentfraude, wat hun geloofwaardigheid nog verder ondergraaft.

Zo legde verzoeker S.H. een document neer op het Commissariaat-generaal, uitgaande van de administratie van de stad Erevan, dat naast de vermelding dat hij zijn woning in de Erevan verkocht, melding maakt van vervolgingsfeiten jegens hem.

Naast het feit dat het al niet aannemelijk is dat een gemeentelijke administratie, belast met de registratie van de inwoners en hun onroerend goed, melding maakt van vervolgingsfeiten jegens een ex-inwoner, blijkt uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, dat CEDOCA contact opnam met M.D., voorzitter van de "Helsinki Association" van Armenië, en dat deze aangaf dat het attest vals ("*fantaisiste*") is, gezien zowel uit de vorm als uit de inhoud ondubbelzinnig afgeleid kan worden ("*semble évident*") dat het geen authentiek stuk betreft.
Ook de vaststelling dat verzoekers een vals document neerleggen om de asielinstanties te misleiden omtrent voorgehouden vervolgingsfeiten, keert zich tegen hun geloofwaardigheid.

Tijdens zijn verhoor van 23 mei 2011 legde verzoeker S.H. enkele handgeschreven manuscripten voor, alsook een kopie van een gepubliceerd artikel, dat volgens hem op 19 mei 2011 onder het pseudoniem "M.M." was gepubliceerd in de krant "Chorrord Ishkhanutyun" (zie het verhoorverslag van 23 mei 2011, p. 3, 4; zie het verhoorverslag van 3 augustus 2011, p. 6; zie het verhoorverslag van 11 december 2012, p. 4, 7).
Uit de informatie die door de commissaris-generaal werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat na contactname met de redactie van de krant deze meedeelde dat verzoeker H.S. geenszins de auteur van het betreffende krantenartikel is, dat het pseudoniem M.M. een generieke naam is die gebruikt wordt door auteurs die anoniem willen blijven en dat het artikel geschreven werd door twee journalisten die momenteel nog in Armenië verblijven.
Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verwezen wordt naar een publicatie van 19 mei 2011, terwijl verzoeker S.H. het steeds had over een krantenartikel dat op 18 februari 2011 werd gepubliceerd, stelt de Raad vast dat uit de verklaringen van verzoeker S.H. tijdens zijn verhoor op 23 mei 2011 genoegzaam blijkt dat hij verklaarde het artikel van 19 mei 2011 te hebben geschreven.

Op de vraag aan verzoeker of hij het krantenartikel dat hij voorlegde, zelf geschreven heeft, antwoordde hij dat hij het op 5 april 2011, twee dagen vóór zijn vertrek, geschreven had (zie het verhoorverslag van 23 mei 2011, p. 3, 4) en verklaarde hij dat het op 19 mei 2011 verscheen in een oppositiekrant.
Toen hij tijdens zijn verhoor op 11 december 2012 geconfronteerd werd met het antwoord van de redactie van "Chorrord Ishkhanutyun" dat hij niet de auteur was van het artikel dat op 19 mei 2011 in hun krant werd gepubliceerd, bleef verzoeker beweren dat hij wél degelijk de auteur was van dit artikel en gaf hij geenszins aan dat hij het steeds had over een ander krantenartikel dat op 18 februari 2011 werd gepubliceerd (zie het verhoorverslag, p. 7).
Waar verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat voormelde krant gerund wordt door A.M. "*dewelke door een intern conflict in de partij meent te moeten stellen verzoeker niet te kennen*", verwijst de Raad naar de eerdere beoordeling dienaangaande (zie *supra*).
Wat de opmerking in het verzoekschrift betreft dat verwezen wordt naar een telefoongesprek met de krant, maar dat niet werd voldaan aan de vereiste van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 omdat de nota "*onvoldoende transparant* (is) *omtrent de inhoud van het gesprek met de redactie van de krant*", stelt de Raad vast dat, daargelaten de vraag of de nota al dan niet voldoet aan de vereiste van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003, verzoeker H.S. hoe dan ook niet aantoont dat hij wél de auteur is van dit artikel (dat ondertekend werd door "M.M."), noch dat de staatsveiligheid hem bovendien als "M.M." zou geïdentificeerd hebben, laat staan dat hij hierdoor problemen zou hebben ondervonden.

Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat er "*al te veel 'toevalligheden' aanwezig in dit dossier*" zijn, zoals het feit dat het been van tweede verzoeker verbrijzeld werd op de dag dat de hele stad in onrust was, het feit dat verzoeker H.S en S.R. gearresteerd werden maar enkele dagen na de meeting over de grondwetswijzigingen opnieuw werden vrijgelaten, het feit dat verzoeker H.S. perfect op de hoogte is van het conflict tussen A.Z. en A.M. en het feit dat de nieuwe eigenaars van zijn woning KGB-werknemers zijn, weerlegt dit bovenstaande vaststellingen niet.

Ook de door verzoekers overige bijgevoegde documenten -"*Deelcertificaten departement Onderwijs en Vorming R.S.*", "*Gelegaliseerde vertaling van het relaas van Professor H.S. + origineel*" van 16 januari 2014 en "*Foto's inzake toespraak van professor H.S. - diverse foto's (foto met E.T.)*"- doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.
De "*Deelcertificaten departement Onderwijs en Vorming R.S.*", waaronder een attest van inburgering en een "*Aanbevelingsbrief regularisatie*" vanwege de lerares Nederlands in het "CVO de Nobel" uit Tienen, zijn voor de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade irrelevant, het "*het relaas van Professor H.S.*" betreft eigen verklaringen van eerste verzoeker en is derhalve subjectief en de "*Foto's inzake toespraak van professor H.S. - diverse foto's (foto met E.T.)*" worden niet geduid qua plaats, tijdstip of omstandigheden waarin deze werden genomen.

De ter zitting voorgelegde fotokopieën van een krantenartikel worden bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging, niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met betrekking tot de overige voorgelegde documenten, herneemt de Raad de motivering van de commissaris-generaal dienaangaande, die door verzoekers ongemoeid wordt gelaten in hun verzoekschrift:
"*Verder legde u enkele foto's (stuk 33) voor om aan te tonen dat u een nauwe band hebt met (de familie van) A.Z., de voormalige voorzitter van de HHSh.*
Deze foto's kunnen hoogstens aantonen dat u deze persoon kent/hebt gekend, maar vormen geen bewijs van uw beweerde politieke profiel. Dit weegt immers niet op tegen de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de huidige voorzitter en enkele andere kopstukken van de HHSh verklaren dat u niet gekend bent bij de leiding van de partij.
De brief die uw oud-collega en vriend zou hebben geschreven vanuit de gevangenis (stuk 22), bevat evenmin informatie die uw beweringen over uw politieke profiel kunnen ondersteunen.
Het krantenartikel uit 2011 met een foto waarop volgens uw verklaringen enkele van uw familieleden staan afgebeeld tijdens hun deelname aan een manifestatie (stuk 49), kan evenmin gezien worden als een bewijs van uw eigen politiek profiel of uw politieke activiteiten in Armenië.
De foto's van de grafzerk van uw neef, L.T., kunnen enkel aantonen dat deze persoon in 2008 is overleden (stuk 34). Deze stukken kunnen niet bewijzen dat uw neef een onnatuurlijke dood zou zijn gestorven of dat hij zou zijn vermoord omwille van de politieke activiteiten van u en uw zoon. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat, ondanks een uitgebreid onderzoek door CEDOCA, geen informatie werd teruggevonden over de beweerde moord op uw neef (cf. 'Antwoorddocument ARM2011-088' in bijlage).
Verder legde u een medisch attest neer van een Belgische arts (stuk 36). Deze arts verklaart dat u 'als gevolg van aframmeling door politieke tegenstanders [sic]' in 2003 en 2008 meerdere letsels zou hebben opgelopen.
Dit attest kan echter niet gezien worden als een bewijs van uw politieke activiteiten (in casu uw rol als voorzitter van een kiesbureau in 2003 en uw deelname aan een betoging in 2008) of van de problemen die u als gevolg van deze activiteiten zou hebben gekend, gezien de conclusie over de oorzaak van de vastgestelde letsels duidelijk is gebaseerd op de verklaringen die u hierover zelf tegen de arts hebt afgelegd.
Het medisch attest uit Armenië dd. 12/03/2011 (stuk 42) vermeldt dat u een aantal medische complicaties (o.a. aan de ruggenwervel en de nieren) zou hebben gehad, maar maakt geen melding van de oorzaak van deze complicaties. U kunt hiermee dus niet aantonen dat u deze letsels het gevolg zouden zijn van mishandelingen door de ordediensten tijdens uw deelname aan politieke manifestaties.
Het medisch attest uit Armenië dd. 01/03/2008 met bijgevoegde röntgenfoto (stuk 31) vermeldt dat uw zoon op die dag met verwondingen aan zijn been zou zijn opgenomen in een ziekenhuis in Erevan. Dit attest maakt echter geen melding van de oorzaak van zijn verwondingen en kan dus niet gezien worden als een bewijs dat uw zoon zou zijn mishandeld (uit het raam van een gebouw gegooid) door de SNB omwille van zijn deelname aan een manifestatie op 1 maart 2008.
Het attest van de universiteit in verband met een ongewettigde afwezigheid van uw zoon in maart 2005 (stuk 35) kan niet aantonen dat hij toen afwezig was omdat hij deelnam aan een politieke manifestatie, gezien de reden voor zijn ongewettigde afwezigheid niet wordt vermeld.
Het attest van huiszoeking dd. 07/08/2005 (stuk 6), een administratieve boete van de politie wegens fraude gepleegd door uw zoon dd. 08/08/2005 (stuk 23), een convocatie van de SNB op naam van uw zoon dd. 07/08/2005 (stuk 21), een convocatie van de SNB op uw naam dd. 10/08/2005 (stuk 7), een convocatie van de rechtbank op naam van uw zoon dd. 01/09/2005 (stuk 47), een kennisgeving van de rechtbank dd. 09/12/2005 (stuk 24) en een vonnis van de rechtbank in verband met de veroordeling van u en uw zoon dd. 09/12/2005 (stuk 8 en 43) werden reeds besproken in deze beslissing.
Zoals hier reeds werd uiteengezet, tonen deze stukken aan dat u in 2005 inderdaad problemen hebt gekend met de SNB en dat u inderdaad voor corruptie werd veroordeeld door een rechtbank, maar kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u zou zijn gearresteerd en veroordeeld omwille van uw politieke activiteiten voor de Armeense oppositie.
U kunt ook niet aantonen dat uw voordeling door de rechtbank onterecht zou zijn geweest of (deels) werd ingegeven door niet-juridische overwegingen.
Voorts legde u enkele stukken voor om te bewijzen dat u en uw gezin werden afgeperst door (leden van) de SNB; meer bepaald enkele attesten in verband met de verkoop van uw auto dd. 20/12/2005 (stuk 26), een attest in verband met de van verkoop van goud dd. 26/06/2006 (stuk 27), een volmacht gegeven door uw zoon aan uw vrouw om zijn woning te verkopen dd. 26/12/2008 (stuk 9), een

verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 50 dd. 20/11/2009 (stuk 10), een verkoopakte van uw woning op adres Nor Arech nr. 30 dd. 02/04/2010 (stuk 11), een attest in verband met de verandering van uw domicilieadres dd. 01/09/2010 (stuk 25), en een attest in verband met de registratie van een eigendom dd. 2009 (stuk 28).
Deze stukken tonen aan dat u afstand hebt gedaan van enkele eigendommen en dat u en uw vrouw zijn verhuisd van jullie oud adres, maar vormen geen bewijs van uw bewering dat u uw eigendommen hebt moeten verkopen of afstaan omdat u werd afgeperst door de SNB.
Het bankafschrift in verband met een geldopname van 25.000 dollar op naam van uw vrouw dd. 07/03/2011 (stuk 12) kan enkel aantonen dat uw vrouw op die datum een som geld afhaalde.
Wat betreft de documenten die u voorlegt en die volgens uw verklaringen moeten aantonen dat de veiligheidsdienst nog inlichtingen heeft ingewonnen over uw verblijfplaats bij het kadaster (stukken 17 en 58), moet worden opgemerkt deze documenten niet kunnen aantonen dat u door de veiligheidsdienst zou worden geviseerd omwille van uw politieke activiteiten, wat nochtans moet blijken uit uw opeenvolgende verklaringen.
In dit verband wijst het Commissariaat-generaal ook op de informatie uit objectieve bronnen, die stellen dat dergelijke documenten gemakkelijk kunnen worden gekocht in Armenië (cf. Antwoorddocument 'ARM2009-005AA' als bijlage).
De (kopieën van) uw verschillende Armeense paspoorten (stuk 14, 15 en 38), het attest van de paspoortdienst (stuk 39), uw geboorteakte (stuk 41), uw huwelijksakte (stuk 3) en uw Armeens rijbewijs (stuk 4) attesteren uw identiteit.
Uw diploma (stuk 1), de verdediging van uw dissertatie (stuk 13) en de artikels uit een wetenschappelijk tijdschrift in verband met uw doctoraat (stuk 20) attesteren uw opleiding en uw werk als professor aan de Staatsuniversiteit in Erevan.
Het paspoort van uw vrouw (stuk 51), haar diploma (stuk 2) en haar Armeens rijbewijs (stuk 5) attesteren haar identiteit en opleiding.
De kopieën van de verschillende Armeense paspoorten van uw zoon (stuk 38), zijn geboorteakte (stuk 40), zijn studentenkaart (stuk 48) en de documenten in verband met zijn legerdienst (stuk 29, 30) attesteren zijn identiteit en opleiding.
De verschillende visums van u en uw vrouw voor de VSA (stuk 37), uw Amerikaans rijbewijs (stuk 19) en de transportdocumenten in verband met de verzending van een container met meubelen naar de VSA (stuk 32) attesteren dat u en uw gezin meermaals in de VSA hebben verbleven.
De documenten in verband met de repatriëring van uw zoon vanuit de VSA in 1998 en uw repatriëring in 2006 (stuk 16) kunnen enkel aantonen dat jullie toen vanuit het buitenland terugkeerden naar Armenië.
De volmacht die uw zoon aan zijn vrouw gaf om met hun kind uit Armenië te kunnen vertrekken (stuk 50), kan louter aantonen dat uw schoondochter op een legale manier uit Armenië is vertrokken.
Geen van deze documenten bevat informatie die uw verklaringen over uw problemen in Armenië kan ondersteunen.
Uw zoon en uw schoondochter legden in het kader van hun asielaanvraag ook documenten over.
De meeste van deze stukken werden reeds door u voorgelegd.
De overige documenten die door hen werden voorgelegd, meer bepaald het rijbewijs van uw zoon (stuk 3 zoon), enkele inschrijvingsbewijzen van de universiteit (stuk 6 zoon), zijn huwelijksakte (stuk 7 zoon), enkele attesten in verband met zijn legerdienst (stuk 19 zoon), de paspoorten van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 21 zoon), de geboorteaktes van uw schoondochter en kleinzoon (stuk 22 zoon), het rijbewijs van uw schoondochter (stuk 23 zoon) en de vliegtuigtickets van uw zoon en schoondochter (stuk 20 en 24 zoon), bevatten evenmin informatie die bovenstaande appreciatie kan wijzigen."

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoekers geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).
De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zouden lopen

zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantonen.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen.
De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.
De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	M. BONTE